Таблица за съответствие с ДИРЕКТИВА (ЕС) 2022/2557 от 14 декември 2022 г. на Европейския парламент и на Съвета за устойчивостта на критичните субекти (CELEX 32022L2557)

Наименование и идентификационен номер	**Наименование на проекта на българския акт/ действащите актове, с които се въвеждат изискванията**	**Степен на съответствие** Пълно/ Частично/ Липсва/ не се налага транспониране
ДИРЕКТИВА (ЕС) 2022/2557 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 14 декември 2022 година за устойчивостта на критичните субекти и за отмяна на Директива 2008/114/ЕО на Съвета (Текст от значение за ЕИП) CELEX 32022L2557	Проект на Закон за устойчивост на критичните субекти	
Глава I **ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ** **Член 1** **Предмет и обхват** 1. В настоящата директива са: а) предвидени задължения за държавите членки да предприемат конкретни мерки с цел да се гарантира, че услуги, които са от основно значение за поддържането на жизненоважни обществени функции или икономически дейности, попадащи в обхвата на член 114 ДФЕС, се предоставят безпрепятствено в рамките на вътрешния пазар, и по-специално задълженията да установят критичните субекти и да оказват подкрепа на критичните субекти при изпълнение на наложените им	Чл. 1. (1) Този закон урежда: 1. задълженията на държавните органи за установяване на критичните субекти в секторите и подсекторите по приложение № 1, предоставящи услуги от списъка по приложение № 2 на територията на Република България, които са от основно значение за поддържането на жизненоважни обществени функции или икономически дейности, попадащи в обхвата на член 114 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС); 2. оказването на подкрепа от държавните органи на критичните субекти по т. 1 при изпълнение на задълженията им по този закон;	Пълно

задължения;		
б) предвидени задължения за критичните субекти, насочени към повишаване на тяхната устойчивост и способността им да предоставят на вътрешния пазар услугите, посочени в буква а);	Чл. 1. (1) Този закон урежда: 3. задълженията на критичните субекти за повишаване на тяхната устойчивост и способността им да предоставят на вътрешния пазар услугите по т.1;	Пълно
в) установени правила: i) за надзор над критичните субекти; ii) за правоприлагане; iii) за установяването на критични субекти от особено европейско значение и за консултативните мисии за оценка на мерките, които такива субекти са въвели за изпълнение на задълженията си съгласно глава III.;	Чл. 1. (1) Този закон урежда: 4. реда за установяване на критичните субекти, включително критични субекти от особено европейско значение; 5. осъществяването на контрол над критичните субекти; 6. налагането на административни наказания за нарушения по този закон; Чл. 21. (1) Критичните субекти от особено европейско значение, считано от датата посочена в уведомлението по чл. 20, т. 3, са обект на консултативни мисии, организирани от Европейската комисия за оценка на въведените мерки и изпълнението на задълженията по чл. 16 и 17. (4) Консултативните мисии по ал. 1 се провеждат при условията и по реда на чл. 18 от Директива (ЕС) 2022/2557 и в съответствие с приложимото национално право, като се зачитат националната сигурност и защитата на интересите на Република България в областта на сигурността.	Пълно
г) установени общи процедури за сътрудничество и докладване за прилагането на настоящата директива	Чл. 1. (1) Този закон урежда: 7. осъществяване на сътрудничество и докладване по прилагането на ДИРЕКТИВА (ЕС) 2022/2557 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 14 декември 2022 година за устойчивостта на критичните субекти и за отмяна на Директива 2008/114/ЕО на Съвета (ОВ, L 333 от 27.12.2022 г.);	Пълно

д) предвидени мерки за постигане на висока степен на устойчивост на критичните субекти, за да се гарантира предоставянето на основни услуги в рамките на Съюза и да се подобри функционирането на вътрешния пазар.	Чл. 1. (1) Този закон урежда: 8. прилагането на мерки за постигане на висока степен на устойчивост на критичните субекти, за да се гарантира предоставянето на основни услуги и да се подобри функционирането на вътрешния пазар.	Пълно
2. Настоящата директива не се прилага за въпроси, обхванати от Директива (ЕС) 2022/2555, без да се засяга член 8 от настоящата директива. С оглед на взаимовръзката между физическата сигурност и киберсигурността на критичните субекти държавите членки гарантират съгласувано прилагане на настоящата директива и на Директива (ЕС) 2022/2555.	Чл. 2. (1) Този закон не се прилага: 1. за въпроси, обхванати от Закона за киберсигурност;	Пълно
3. Когато разпоредбите на специални секторни правни актове на Съюза изискват от критичните субекти да предприемат мерки за повишаване на тяхната устойчивост и когато тези изисквания са признати от държавите членки най-малко като равностойни на съответстващите им задължения, предвидени в настоящата директива, съответните разпоредби на настоящата директива не се прилагат, включително разпоредбите относно надзора и правоприлагането, предвидени в глава VI.	Чл. 2. (3) Когато разпоредбите на правен акт на Европейския съюз или на закон, който е специален за конкретен сектор или услуга, посочени в приложения № 1 и 2, изискват от установените по този закон критични субекти да предприемат мерки за повишаване на тяхната устойчивост и когато тези изисквания са признати от компетентния орган по чл. 7, ал. 1 най-малко като равностойни на съответстващите им задължения по този закон, съответните разпоредби на настоящия закон не се прилагат.	Пълно
4. Без да се засяга член 346 ДФЕС, информацията, която е поверителна съгласно правилата на Съюза или националните правила, например правилата за търговската тайна, се обменя с Комисията и с други имащи отношение органи в съответствие с настоящата директива само когато този обмен е необходим за прилагането на настоящата директива. Обменяната информация се ограничава до информацията, която има значение за целите на този обмен и е пропорционална на тези цели. При обмена на информация се гарантират	Чл. 7. (4) Националните компетентни органи имат право да изискват: 1. от критичните субекти информация по чл. 25, ал. 1 и 2; 2. от държавни и местни органи, организации и юридически лица документи и информация, свързани с установяване на критичните субекти, рисковете и заплахите за предоставянето на основни услуги, както и с изпълнението на мерките за повишаване на устойчивостта на критичните субекти, при спазване на	Пълно

поверителността на информацията и сигурността, и търговските интереси на критичните субекти, като се зачита сигурността на държавите членки.	държавната, служебната и търговската тайна (5) Националните компетентни органи, в съответствие с националното законодателство, третират придобитите информация и документи по ал. 4 по начин, който осигурява запазване на поверителността и защитава сигурността и търговските интереси на съответния критичен субект. Чл. 9. (5) При трансграничен инцидент Националното единно звено за контакт уведомява националните единни звена за контакт на другите засегнати държави - членки на Европейския съюз. (6) В случаите по ал. 5 Националното единно звено за контакт запазва търговските интереси на критичните субекти, както и поверителността на информацията, съдържаща се в уведомленията им, в съответствие с българското законодателство и с правото на Европейския съюз. Чл. 25 (5) Въз основа на информацията, предоставена от критичния субект в уведомлението по ал. 1, съответният национален компетентен орган, чрез Националното единно звено за контакт, информира единните звена за контакт на другите засегнати държави - членки на Европейския съюз, ако инцидентът има или може да има значително въздействие върху критичните субекти и непрекъснатостта на предоставянето на основни услуги на или в една или повече други държави членки на Европейския съюз. (6) Когато даден инцидент има или може да има значително въздействие върху непрекъснатостта на предоставянето на основни услуги в шест или повече държави членки на Европейския съюз, съответният национален компетентен орган, чрез Националното	

	единно звено за контакт уведомяват и Европейската комисия за този инцидент. (7) Националните компетентни органи и Националното единно звено за контакт, които изпращат и получават информация по ал. 5 и 6, в съответствие с правото на Европейския съюз и националното законодателство, третират тази информация по начин, който осигурява запазване на нейната поверителност и защитава сигурността и търговските интереси на съответния критичен субект.	
5. Настоящата директива не засяга отговорността на държавите членки да гарантират националната сигурност и отбрана и правомощията им да гарантират други основни държавни функции, включително осигуряване на териториалната цялост на държавата и поддържане на реда и законността.	Чл. 1. (2) Този закон не засяга отговорността на държавните органи да гарантират националната сигурност и отбрана и правомощията им да гарантират други основни държавни функции, включително осигуряване на териториалната цялост на държавата и поддържане на реда и законността.	Пълно
6. Настоящата директива не се прилага за органи на публичната администрация, извършващи своята дейност в областта на националната сигурност, обществената сигурност, отбраната или правоприлагането, включително в областта на разследването, разкриването и наказателното преследване на престъпления	Чл. 2. (1) Този закон не се прилага: 2. за държавни органи и административни структури в сектор „Публична администрация“, които осъществяват своята дейност в областта на националната сигурност, опазването на обществения ред и сигурност, отбраната или правоприлагането, включително в областта на разследването, разкриването и наказателното преследване на престъпления, както и за Народното събрание, органите на съдебната власт и Българска народна банка.	Пълно
7. Държавите членки могат да решат, че член 11 и глави III, IV и VI не се прилагат изцяло или частично за конкретни критични субекти, които извършват дейности в областта на националната сигурност, обществената сигурност, отбраната или правоприлагането, включително в областта на	Не е предвидено такова изключение.	Пълно

разследването, разкриването и наказателното преследване на престъпления, или които предоставят услуги изключително на органите на публичната администрация, посочени в параграф 6 от настоящия член.		
8. Задълженията, предвидени в настоящата директива, не водят до предоставянето на информация, разкриването на която противоречи на основните интереси на държавите членки, свързани с националната сигурност, обществената сигурност или отбраната.		Не се налага транспониране
9. Настоящата директива не засяга правото на Съюза относно защитата на личните данни, по-специално Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета и Директива 2002/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета.		Не се налага транспониране
Член 2 **Определения** За целите на настоящата директива се прилагат следните определения: 1) „критичен субект“ означава публичноправен или частноправен субект, който е установен от държава членка в съответствие с член 6 като попадащ в една от категориите, посочени в третата колона от таблицата в приложението;	**Допълнителни разпоредби** § 2. По смисъла на този закон: т. 3. „Критичен субект“ е публичен или частен субект, който е установен от компетентен държавен орган в съответствие с чл. 13 като попадащ в една от категориите, посочени в третата колона от таблицата в приложение № 1	Пълно
2) „устойчивост“ означава способността на критичен субект да предотвратява инциденти, да се защитава от тях, да реагира при такива, да им устоява, да ги смекчава, да ги поема, да се приспособява към тях и да се възстановява от такива инциденти;	т. 12. „Устойчивост“ означава способността на критичен субект да предотвратява инциденти, да се защитава от тях, да реагира при такива, да им устоява, да ги смекчава, да ги поема, да се приспособява към тях и да се възстановява от такива инциденти;	Пълно

3) „инцидент“ означава всяко събитие, което може значително да наруши или което нарушава предоставянето на основна услуга, включително когато засяга националните системи, които гарантират принципите на правовата държава;	т. 2. „Инцидент“ означава всяко събитие, което може значително да наруши или което нарушава предоставянето на основна услуга, включително когато засяга националните системи, които гарантират принципите на правовата държава;	Пълно
4) „критична инфраструктура“ означава актив, съоръжение, оборудване, мрежа или система или част от актив, съоръжение, оборудване, мрежа или система, които са необходими за предоставянето на основна услуга;	т. 4. „Критична инфраструктура“ означава актив, съоръжение, оборудване, мрежа или система или част от актив, съоръжение, оборудване, мрежа или система, които са необходими за предоставянето на основна услуга; С § 5, т. 3, б. „а“ от ПЗР на законопроекта се прави следното изменение на т. 15 на § 1 от допълнителните разпоредби на Закона за защита при бедствия: „15. „Критична инфраструктура“ е понятие по смисъла на § 2, т. 4 от допълнителните разпоредби на Закона за устойчивост на критичните субекти;“	Пълно
	Допълнителни разпоредби § 2. По смисъла на този закон:	Пълно
5) „основна услуга“ означава услуга, която е от критично значение за поддържането на жизненоважни обществени функции, икономически дейности, общественото здраве и обществената безопасност или околната среда;	т. 5. „Основна услуга“ означава услуга, която е от критично значение за поддържането на жизненоважни обществени функции, икономически дейности, общественото здраве и обществената безопасност или околната среда;	
6) „риск“ означава възможността за настъпване на щети или нарушаване на услуга в резултат на инцидент и се изразява като комбинация от мащаба на щетата или нарушаването и вероятността за настъпване на инцидента;	т. 8. „Риск“ означава възможността за настъпване на щети или нарушаване на услуга в резултат на инцидент и се изразява като комбинация от мащаба на щетата или нарушаването и вероятността за настъпване на инцидента;	Пълно
7) „оценка на риска“ означава цялостният процес, въз основа на който се определят естеството и степента на риска, като се идентифицират и анализират съответните	т. 6. „Оценка на риска“ означава цялостният процес, въз основа на който се определят естеството и степента на риска, като се идентифицират и анализират съответните	Пълно

потенциални заплахи, уязвими места и опасности, които биха могли да доведат до настъпването на инцидент, и като се оценява вероятната щета или нарушаване на предоставянето на основна услуга, които могат да бъдат причинени от посочения инцидент;	потенциални заплахи, уязвими места и опасности, които биха могли да доведат до настъпването на инцидент, и като се оценява вероятната щета или нарушаване на предоставянето на основна услуга, които могат да бъдат причинени от посочения инцидент;	
8) „стандарт“ означава стандарт съгласно определението в член 2, точка 1 от Регламент (ЕС) № 1025/2012 на Европейския парламент и на Съвета	т. 10. „Стандарт“ означава стандарт съгласно определението в член 2, точка 1 от Регламент (ЕС) № 1025/2012 на Европейския парламент и на Съвета;	Пълно
9) „техническа спецификация“ означава техническа спецификация съгласно определението в член 2, точка 4 от Регламент (ЕС) № 1025/2012;	т. 11. „Техническа спецификация“ означава техническа спецификация съгласно определението в член 2, точка 4 от Регламент (ЕС) № 1025/2012 на Европейския парламент и на Съвета;	Пълно
10) „орган на публичната администрация“ означава орган, признат като такъв в държава членка в съответствие с националното право, с изключение на органи на съдебната власт, парламенти или централни банки, който отговаря на следните критерии: а) създаден е с цел да задоволява нужди от общ интерес и няма промишлен или търговски характер; б) притежава юридическа правосубектност или е оправомощен по закон да действа от името на друг субект с юридическа правосубектност; в) финансира се основно от държавни или други публичноправни органи на централно равнище; е обект на управленски надзор от страна на тези органи или има административен, управителен или надзорен орган, повечето от половината от членовете на който са назначени от държавни или други публичноправни органи на централно равнище; г) има правомощието да отправя към физически или юридически лица административни или регулаторни	Чл. 2. (1) Този закон не се прилага: 2. за държавни органи и административни структури в сектор „Публична администрация“, които осъществяват своята дейност в областта на националната сигурност, опазването на обществения ред и сигурност, отбраната или правоприлагането, включително в областта на разследването, разкриването и наказателното преследване на престъпления, както и за Народното събрание, органите на съдебната власт и Българска народна банка. Приложение № 1, колона „Категории субекти“ към т. 9. Публична администрация: „Органи на изпълнителната власт и административни структури по чл. 19, ал. 2, т. 4 и ал. 4 и чл. 38, ал. 1, т. 2-6 от Закона за администрацията, които имат правомощието да отправят към физически или юридически лица административни или регулаторни	Пълно

решения, засягащи техните права в областта на трансграничното движение на хора, стоки, услуги или капитал.	решения, засягащи техните права в областта на трансграничното движение на хора, стоки, услуги или капитал“ ;	
Член 3 **Минимална хармонизация** Настоящата директива не възпрепятства държавите членки да приемат или запазят разпоредби на националното право с оглед на постигането на по-високо равнище на устойчивост на критичните субекти, при условие че тези разпоредби са съобразени със задълженията на държавите членки, предвидени в правото на Съюза.		Не се налага транспониране
ГЛАВА II **НАЦИОНАЛНИ РАМКИ ОТНОСНО УСТОЙЧИВОСТТА НА КРИТИЧНИТЕ СУБЕКТИ** **Член 4** **Стратегия за устойчивост на критичните субекти** 1. След консултация, която в рамките на практически възможното е отворена за участие на съответните заинтересовани страни, всяка държава членка приема до 17 януари 2026 г. стратегия за повишаване на устойчивостта на критичните субекти (наричана по-долу „стратегията“). В стратегията се определят стратегическите цели и мерките на политиката, надграждащи съответните съществуващи национални или секторни стратегии, планове или подобни документи, за постигане и поддържане на високо ниво на устойчивост на тези критични субекти, като се обхващат най-малко секторите, посочени в	**Глава втора.** **НАЦИОНАЛНА РАМКА ЗА УСТОЙЧИВОСТ НА КРИТИЧНИТЕ СУБЕКТИ** Чл. 11. (1) Министерският съвет приема с решение Национална стратегия за повишаване на устойчивостта на критичните субекти по предложение на председателя на съвета по чл. 4. (3) Стратегическите цели и мерките на политиката определени в стратегията по ал. 1, трябва да надграждат съответните съществуващи национални или секторни стратегии, планове или подобни документи, за постигане и поддържане на високо ниво на устойчивост на критичните субекти, като се обхващат най-малко секторите, посочени в приложение № 1.	Пълно

приложението.	**Преходни и Заключителни разпоредби** § 3. Министерският съвет: 2. в срок до шест месеца от влизането в сила на закона приема национална стратегия за повишаване на устойчивостта на критичните субекти;	
2. Всяка стратегия съдържа най-малко следните елементи: а) стратегически цели и приоритети, насочени към повишаване на цялостната устойчивост на критичните субекти, като се вземат предвид трансграничните и междусекторните зависимости и взаимнозависимости;	Чл. 11. (2) Националната стратегия за повишаване на устойчивостта на критичните субекти е стратегическа рамка на политиката за устойчивост на критичните субекти, която включва: 1. цели и приоритети за повишаване на цялостната устойчивост на критичните субекти, като се вземат предвид трансграничните и междусекторните зависимости и взаимозависимости;	Пълно
б) рамка за управление за постигането на стратегическите цели и приоритети, включително описание на функциите и отговорностите на различните органи, критични субекти и други лица, участващи в изпълнението на стратегията;	2. рамка за управление за постигането на целите и приоритетите по т. 1, включително описание на функциите и отговорностите на различните органи, критични субекти и други лица, участващи в изпълнението на стратегията;	Пълно
в) описание на мерките, необходими за повишаване на цялостната устойчивост на критичните субекти, включително описание на оценката на риска, посочена в член 5;	3. описание на мерките, необходими за повишаване на устойчивостта на критичните субекти, включително описание на оценката на риска, посочена в чл. 12, ал. 1;	Пълно
г) описание на процеса за установяване на критичните субекти;	4. описание на процеса за установяване на критичните субекти;	Пълно
д) описание на процеса за оказване на подкрепа на критичните субекти в съответствие с настоящата глава, включително мерки за засилване на сътрудничеството между публичния сектор, от една страна, и частния сектор и публичните и частните субекти, от друга	5. описание на процеса за оказване на подкрепа на критичните субекти, включително мерки за засилване на сътрудничеството между публичния сектор, от една страна, и частния сектор и публичните и частните субекти, от друга страна;	Пълно

страна; е) списък на основните органи и съответните заинтересовани страни, различни от критичните субекти, които участват в изпълнението на стратегията; ж) политическа рамка за координация между компетентните органи по настоящата директива (наричани по-долу „компетентните органи“) и компетентните органи по Директива (ЕС) 2022/2555 за целите на обмена на информация относно рискове за киберсигурността, киберзаплахи и киберинциденти и относно несвързани с киберпространството рискове, заплахи и инциденти и изпълнението на надзорни задачи; з) описание на вече въведените мерки, насочени към улесняване на изпълнението на задълженията съгласно глава III от настоящата директива от малките и средните предприятия по смисъла на приложението към Препоръка 2003/361/ЕО на Комисията, които съответните държави членки са установили като критични субекти. След консултация, която в рамките на практически възможното е отворена за участие на съответните заинтересовани страни, държавите членки актуализират своите стратегии най-малко на всеки четири години.	6. списък на основните държавни органи и съответните заинтересовани страни, различни от критичните субекти, които участват в изпълнението на стратегията; 7. рамка за взаимодействие и координация между компетентните органи по този закон и компетентните органи по Закона за киберсигурност за целите на обмена на информация относно рискове за киберсигурността, киберзаплахи и киберинциденти и относно несвързани с киберпространството рискове, заплахи и инциденти и осъществяването на контрол на критичните субекти; 8. описание на въведените мерки, насочени към улесняване на изпълнението на задълженията съгласно Глава трета от този закон от малките и средните предприятия по смисъла на чл. 3, ал. 1 и 2 от Закона за малките и средните предприятия, които са установени като критични субекти. Чл. 11. (4) Стратегията по ал. 1 се преразглежда и актуализира най-малко веднъж на четири години.	Пълно Пълно Пълно Пълно
3. Държавите членки представят на Комисията своите стратегии и съществените им актуализации в тримесечен срок след приемането им.	Чл. 9. (4) Националното единно звено за контакт уведомява Европейската комисия за Националната стратегия за повишаване на устойчивостта на критичните субекти и нейните актуализации в тримесечен срок от приемането им.	Пълно
Член 5		Пълно

Оценка на риска от държавите членки 1. На Комисията се предоставя правомощието до 17 ноември 2023 г. да приеме делегиран акт в съответствие с член 23 за допълване на настоящата директива чрез изготвяне на неизчерпателен списък на основните услуги в секторите и подсекторите, посочени в приложението. Компетентните органи използват списъка на основните услуги за извършването на оценка на риска (наричана по-долу „оценката на риска на държавата членка“) в срок до 17 януари 2026 г. и впоследствие - когато е необходимо, но най-малко веднъж на четири години. Компетентните органи използват оценката на риска на държавата членка с цел установяване на критичните субекти в съответствие с член 6 и подпомагане на тези критични субекти да предприемат мерки съгласно член 13.	Чл. 12. (1) Компетентните органи по чл. 7, ал. 1 използват списъка на основните услуги по приложение № 2 за извършването на национална оценка на риска за съответните сектори и подсектори по приложение № 1. Оценката на риска за сектора или подсектора се приема с акт на компетентния орган. (4) Оценката на риска по ал. 1 се извършва най-малко веднъж на четири години. (5) Компетентните органи използват оценката на риска по ал. 1 с цел установяване на критичните субекти в съответствие с чл.12 и подпомагане на тези критични субекти да предприемат мерки съгласно чл.16. Преходни и Заключителни разпоредби § 4. Националните компетентни органи по чл. 7, ал. 1: 2. в срок до шест месеца от влизането в сила на закона извършват национална оценка на риска по чл. 12, ал. 1;	
В оценката на риска на държавата членка се отчитат съответните природни и антропогенни рискове, включително тези от междусекторно или трансгранично естество, произшествия, природни бедствия, извънредни ситуации, свързани с общественото здраве, и хибридни заплахи или други враждебни заплахи, включително терористични престъпления съгласно предвиденото в Директива (ЕС) 2017/541 на Европейския парламент и на Съвета.	Чл. 12. (2) В оценката на риска по ал. 1 се отчитат съответните природни и антропогенни рискове, включително тези от междусекторно или трансгранично естество, произшествия, природни бедствия, извънредни ситуации, свързани с общественото здраве, и хибридни заплахи или други враждебни заплахи, включително терористични престъпления съгласно предвиденото в Директива (ЕС) 2017/541 на Европейския парламент и на Съвета…	
2. При извършване на оценката на риска на държавата	Чл. 12. (2) … При извършване на оценката на риска	Пълно

членка държавите членки вземат предвид най-малко следните елементи: а) общата оценка на риска, извършена съгласно член 6, параграф 1 от Решение № 1313/2013/ЕС; б) други относими оценки на риска, извършвани съгласно изискванията на съответните специални секторни правни актове на Съюза, включително регламенти (ЕС) 2017/1938 и (ЕС) 2019/941 на Европейския парламент и на Съвета и директиви 2007/60/ЕО и 2012/18/ЕС на Европейския парламент и на Съвета; в) съответните рискове, произтичащи от степента на зависимост на секторите, посочени в приложението, един от друг, включително степента им на зависимост от субекти, разположени в други държави членки и трети държави, и въздействието, което значителното нарушаване на услуга в един сектор може да има върху други сектори, включително всички значими рискове за гражданите и за вътрешния пазар; г) всяка информация за инциденти, за които е получено уведомление в съответствие с член 15. За целите на първа алинея, буква в) държавите членки си сътрудничат с компетентните органи на други държави членки и компетентните органи на трети държави, в зависимост от случая.	компетентните органи по чл. 7, ал. 1 вземат предвид най-малко следните елементи: 1. общата оценка на риска, извършена съгласно член 6, параграф 1 от Решение № 1313/2013/ЕС; 2. други относими оценки на риска, извършвани съгласно изискванията на съответните специални и секторни правни актове на Съюза, включително регламенти (ЕС) 2017/1938 и (ЕС) 2019/941 на Европейския парламент и на Съвета и директиви 2007/60/ЕО и 2012/18/ЕС на Европейския парламент и на Съвета. 3. съответните рискове, произтичащи от степента на зависимост на секторите, посочени в приложение № 1, един от друг, включително степента им на зависимост от субекти, разположени в други държави - членки и трети държави, и въздействието, което значителното нарушаване на услугата в един сектор може да има върху други сектори, включително всички значими рискове за гражданите и вътрешния пазар; 4. всяка информация за инциденти, за които е получено уведомление в съответствие с чл. 25, ал. 1. (3) За целите на ал. 2, т. 3 националните компетентни органи по чл. 7, ал. 1 си сътрудничат помежду си, както и с компетентните органи на други държави - членки и компетентните органи на трети държави, в зависимост от случая.	
3. Държавите членки предоставят съответните елементи на оценката на риска на държавата членка, когато е целесъобразно - чрез единното си звено за контакт, на критичните субекти, които са установили в съответствие с член 6. Държавите членки гарантират, че	Чл. 12. (6) Националните компетентни органи по чл. 7, ал. 1 предоставят информация за съответните елементи на националната оценка на риска по ал. 1 на критичните субекти, които са установили в съответствие с чл. 13, с	Пълно

информацията, предоставяна на критичните субекти, им помага при извършването на тяхната оценка на риска съгласно член 12 и при предприемането на мерки за гарантиране на тяхната устойчивост съгласно член 13.	цел подпомагане на тези критични субекти да извършат тяхната оценка на риска, съгласно чл. 16, ал. 1, и да предприемат мерки за гарантиране на тяхната устойчивост съгласно чл. 17.	
4. В срок от три месеца след извършването на оценката на риска на държавата членка, съответната държава членка предоставя на Комисията съответната информация за видовете идентифицирани рискове и резултатите от оценките на риска на държавата членка по секторите и подсекторите, посочени в приложението.	Чл. 6. (2) Националният координатор по ал. 1: 5. координира изготвянето на националните оценки на риска за съответните сектори и подсектори по приложение № 1 и в тримесечен срок от приемането им предоставя на Европейската комисия информация за видовете идентифицирани рискове и резултатите от оценките на риска по чл. 12, ал. 1.	Пълно
5. Комисията, в сътрудничество с държавите членки, разработва незадължителен общ образец за докладване за целите на спазването на параграф 4.		Не се налага транспониране.
Член 6 **Установяване на критичните субекти** 1. Всяка държава членка установява критичните субекти за секторите и подсекторите, посочени в приложението, до 17 юли 2026 г.	Чл. 13. (1) Органите по чл. 7, ал. 1, съобразно своята компетентност установяват критичните субекти за секторите и подсекторите, посочени в приложение № 1. **Преходни и Заключителни разпоредби** § 4. (1) Националните компетентни органи по чл. 7, ал. 1: 3. в срок до девет месеца от влизането в сила на закона установяват критичните субекти за секторите и подсекторите, посочени в приложение № 1, и уведомяват за това Националното единно звено за	Пълно

	контакт.	
2. Когато дадена държава членка установи критичните субекти съгласно параграф 1 тя взема предвид резултатите от своята оценка на риска на държавата членка и своята стратегия и прилагат всички посочени по-долу критерии: а) субектът предоставя една или повече основни услуги; б) субектът осъществява дейност и критичната му инфраструктура се намира на територията на тази държава членка; и в) настъпването на инцидент би имало значително нарушаващо въздействие, определено в съответствие с член 7, параграф 1, върху предоставянето от субекта на една или повече от основни услуги или на предоставянето на други основни услуги в секторите, посочени в приложението, които зависят от тази или тези основни услуги.	Чл. 13. (2) За установяване на критичните субекти органите по чл. 7, ал. 1 вземат предвид резултатите от оценката на риска по чл. 12, ал. 1 и стратегията по чл. 11, ал. 1 и прилагат всички посочени по-долу критерии: 1. субектът предоставя на територията на Република България една или повече основни услуги, които са посочени в приложение № 2; 2. субектът осъществява дейност и критичната му инфраструктура се намира на територията на Република България; и 3. настъпването на инцидент би имало значително нарушаващо въздействие, определено в съответствие с чл. 14, върху: а) предоставянето от субекта на една или повече от основните услуги; б) предоставянето на други основни услуги в секторите, посочени в приложение № 1, които зависят от тази или тези основни услуги.	Пълно
3. Всяка държава членка съставя списък на установените съгласно параграф 2 критични субекти и гарантира, че в срок от един месец от установяването им тези критични субекти се уведомяват за това установяване. Държавите членки информират тези критични субекти за техните задължения съгласно глави III и IV и за датата, от която тези задължения се прилагат за тях, без да се засяга член 8. Държавите членки информират критичните субекти в секторите, посочени в точки 3, 4 и 8 от таблицата в приложението, че нямат задължения съгласно глави III и IV, освен ако в националните разпоредби не е предвидено друго.	Чл. 13. (3) Компетентният орган по чл. 7, ал. 1 изготвя списък на установените критични субекти съгласно ал. 1 и 2 за съответния сектор и подсектор по приложение № 1. (4) В срок до един месец от установяването на критичните субекти компетентният орган по чл. 7, ал. 1 уведомява писмено критичните субекти от списъка по ал. 3 за това установяване. (5) В уведомлението по ал. 4 се посочват и задълженията на критичния субект съгласно Глави трета, четвърта и шеста. (6) Критичните субекти в секторите, посочени в точки	Пълно

По отношение на засегнатите критични субекти глава III се прилага от десетия месец след датата на уведомлението, посочено в първа алинея от настоящия параграф.	3, 4 и 8 на таблицата в приложение № 1 нямат задължения по Глави трета, четвърта и шеста, освен ако в закон не е предвидено друго. Това обстоятелство се отбелязва в уведомлението по ал. 4. (7) Задълженията на критичните субекти по Глави трета и шеста се прилагат от десетия месец след датата на получаване на уведомлението по ал. 4.	
4. Държавите членки гарантират, че техните компетентни органи по настоящата директива уведомяват компетентните органи по Директива (ЕС) 2022/2555 за това кои критични субекти са установили съгласно настоящия член в срок от един месец от това установяване. В уведомлението се посочва, когато е приложимо, че съответните критични субекти са субекти в секторите, посочени в точки 3, 4 и 8 от таблицата в приложението към настоящата директива, и че нямат задължения съгласно глави III и IV от нея	Чл. 13. (8) В срок до един месец от установяването на критичните субекти съответният компетентен орган по чл. 7, ал. 1 уведомява писмено за това Националното единно звено за контакт и административните органи по чл. 16, ал. 1 от Закона за киберсигурност, като им предоставя и списъка с установените критични субекти по ал. 3. В уведомлението се отбелязва и обстоятелството по ал. 6, когато е приложимо, за критичните субекти в секторите, посочени в точки 3, 4 и 8 на таблицата в приложение № 1.	Пълно
5. Когато е необходимо, но при всички случаи най-малко на всеки четири години, държавите членки правят преглед и, когато е целесъобразно, актуализират списъка на установените критични субекти, посочени в параграф 3. Когато тези актуализации водят до установяването на допълнителни критични субекти, параграфи 3 и 4 се прилагат спрямо тези допълнителни критични субекти. Освен това държавите членки гарантират, че субектите, които вследствие на такава актуализация престават да бъдат установени като критични субекти, се уведомяват своевременно за това, както и че от датата на получаване на тази информация за тях вече не се прилагат задълженията по глава III.	Чл. 13. (9) Списъка по ал. 3 се преразглежда най-малко веднъж на четири години и се актуализира при необходимост. (10) Когато при преразглеждането и актуализацията по ал. 9 в списъка по ал. 3 се добавят установени от компетентния орган по чл. 7, ал. 1 допълнителни критични субекти, се спазват изискванията по ал. 4-8. (11) Когато при преразглеждането и актуализацията по ал. 9 компетентният орган установи, че критичен субект от списъка по ал. 3 вече не отговаря на един или повече от критериите по ал. 2, този субект се заличава от списъка и незабавно се уведомява писмено за това,	Пълно

	включително за отпадане на задълженията му по Глави трета и шеста, считано от датата на получаване на уведомлението. За настъпилата промяна в списъка по ал. 3 компетентния орган по чл. 7, ал. 1 уведомява писмено Националното единно звено за контакт и административните органи по чл. 16, ал. 1 от Закона за киберсигурност, като им предоставя и актуализиран списък по ал. 3 с установените критични субекти.	
6. Комисията, в сътрудничество с държавите членки, разработва препоръки и необвързващи насоки с цел оказване на подкрепа на държавите членки при установяването на критични субекти.		Не се налага транспониране.
Член 7 **Значително нарушаващо въздействие** 1. При определяне на значимостта на нарушаващо въздействие по член 6, параграф 2, буква в) държавите членки вземат предвид следните критерии: а) броя на ползвателите, разчитащи на основната услуга, предоставяна от съответния субект; б) степента на зависимост на други сектори и подсектори, посочени в приложението, от въпросната основна услуга; в) въздействието, което инцидентите биха могли да имат от гледна точка на мащаб и продължителност върху икономическите и обществените дейности, околната среда, обществената безопасност и сигурност или здравето на населението; г) пазарния дял на субекта на пазара на основната услуга или на основните услуги; д) географската област, която може да бъде засегната от инцидент, включително всички трансгранични въздействия, като се отчита уязвимостта, свързана със	Чл. 14. (1) При определяне на значимостта на нарушаващо въздействие по чл. 13, ал. 2, т. 3 компетентните органи по чл. 7, ал. 1 прилагат следните критерии: 1. броя на ползвателите, разчитащи на основната услуга, предоставяна от съответния субект; 2. степента на зависимост на други сектори и подсектори, посочени в приложение № 1, от въпросната основна услуга; 3. въздействието, което инцидентите биха могли да имат от гледна точка на мащаб и продължителност върху икономическите и обществените дейности, околната среда, обществената безопасност и сигурност или здравето на населението; 4. пазарния дял на субекта на пазара на основната услуга или на основните услуги; 5. географската област, която може да бъде засегната от инцидент, включително всички трансгранични въздействия, като се отчита уязвимостта, свързана със	Пълно

степента на изолираност на определени видове географски райони, като например островни, отдалечени или планински райони; е) значението на субекта за поддържането на достатъчно равнище на основната услуга, като се взема предвид наличието на алтернативни средства за предоставянето на тази основна услуга.	степента на изолираност на определени видове географски райони, като например отдалечени или планински райони; 6. значението на субекта за поддържането на достатъчно равнище на основната услуга, като се взема предвид наличието на алтернативни средства за предоставянето на тази основна услуга. (2) Праговите стойности на критериите по ал. 1 се определят със заповед от компетентния орган по чл. 7, ал. 1 за съответния сектор или подсектор, съгласувано със Съвета по сигурността към Министерския съвет.	
2. След установяването на критичните субекти съгласно член 6, параграф 1 всяка държава членка без необосновано забавяне представя на Комисията следната информация: а) списъка на основните услуги в тази държава членка, когато има допълнителни основни услуги в сравнение със списъка на основните услуги, посочен в член 5, параграф 1; б) броя на критичните субекти, установени за всеки сектор и подсектор, посочен в приложението, и за всяка основна услуга; в) всички прагове, приложени за определяне на един или повече от критериите в параграф 1. Праговете, посочени в първа алинея, буква в), могат да бъдат представени в суров или обобщен вид. Впоследствие държавите членки предоставят информацията, посочена в първа алинея, когато е необходимо, но най-малко веднъж на всеки четири години.	Чл. 9. (3) Националното единно звено за контакт предоставя на Европейската комисия: 1. информация, когато е необходимо, но най-малко веднъж на всеки четири години относно определянето на критичните субекти, която включва: а) списък на основните услуги по приложение № 2, когато в този списък са посочени основни услуги, които не са включени в списъка по чл. 2 от Делегиран регламент (ЕС) 2023/2450 на Комисията от 25 юли 2023 година за допълване на Директива (ЕС) 2022/2557 на Европейския парламент и на Съвета за устойчивостта на критичните субекти; б) броя на критичните субекти, определени за всеки сектор и подсектор, посочен в приложение № 1, и за всяка основна услуга; в) праговите стойности, приложени за един или повече от критериите по чл. 14, ал. 1;	Пълно

3. Комисията, след консултация с Групата по въпросите на устойчивостта на критичните субекти, посочена в член 19, приема необвързващи насоки за улесняване на прилагането на критериите, посочени в параграф 1 от настоящия член, като взема предвид информацията, посочена в параграф 2 от настоящия член.		Не се налага транспониране.
Член 8 **Критични субекти в секторите на банковото дело, инфраструктурата на финансовите пазари и цифровата инфраструктура** Държавите членки гарантират, че член 11 и глави III, IV и VI не се прилагат по отношение на установените от тях критични субекти в секторите, посочени в точки 3, 4 и 8 от таблицата в приложението. Държавите членки могат да приемат или запазват разпоредби на националното право с цел постигане на по-високо равнище на устойчивост за тези критични субекти, при условие че тези разпоредби са в съответствие с приложимото право на Съюза	Чл. 2. (2) Разпоредбите на Глави трета – шеста не се прилагат за критичните субекти в секторите по т. 3, 4 и 8 от приложение № 1. Чл. 7. (2) Националните компетентни органи по ал. 1: 10. с цел гарантиране на последователното прилагане на този закон и Директива (ЕС) 2022/2557, когато това е целесъобразно, провеждат консултации с компетентните органи на други държави-членки на Европейския съюз по отношение на критични субекти, които: а) използват критична инфраструктура на територията на Република България, физически свързана с една или повече държави-членки; б) са част от корпоративни структури, които са свързани с критични субекти в други държави-членки или имат отношение към тях; в) са установени като критични субекти в една държава-членка и предоставят основни услуги на или във други държави членки; (3) Консултации по ал. 2, т. 10 не се провеждат за установените критични субекти в секторите, посочени в	Пълно

	точки 3, 4 и 8 на таблицата в приложение № 1;	
Член 9 **Компетентни органи и единни звена за контакт** 1. Всяка държава членка определя или създава един или повече компетентни органи, които отговарят за правилното прилагане, а когато е необходимо – и за осигуряване на спазването на правилата на настоящата директива на национално равнище. По отношение на критичните субекти в секторите, посочени в точки 3 и 4 от таблицата в приложението към настоящата директива, компетентните органи по правило са компетентните органи, посочени в член 46 от Регламент (ЕС) 2022/2554. По отношение на критичните субекти в сектора, посочен в точка 8 от таблицата в приложението към настоящата директива, компетентните органи по правило са компетентните органи съгласно Директива (ЕС) 2022/2555. Държавите членки могат да определят различен компетентен орган за секторите, посочени в точки 3, 4 и 8 от таблицата в приложението към настоящата директива, в съответствие със съществуващите национални рамки. Когато определят или създават повече от един орган, държавите членки ясно посочват съответните задачи на всеки от тези органи и гарантират, че те си сътрудничат ефективно за изпълнението на своите задачи съгласно	Чл. 7. (1) Министерският съвет определя с решение национални компетентни органи за секторите и подсекторите, посочени в приложение № 1. (2) Националните компетентни органи по ал. 1: 1. осъществяват държавната политика за устойчивост на критичните субекти; 2. анализират тенденциите на заплахите и оценяват рисковете за предоставянето на основни услуги в съответните сектори и подсектори по приложение № 1; 3. подпомагат разработването и актуализацията на Национална стратегия за повишаване на устойчивостта на критичните субекти; 4. установяват критичните субекти в съответните сектори и/или подсектори, посочени в приложение № 1; 5. координират и оценяват изпълнението на задълженията на критичните субекти по този закон, както и въздействието на това изпълнение върху предоставянето на съответната основна услуга и предприемат съответни мерки при неизпълнение; 6. оценяват дали мерките, предприети от критичните субекти, за да се гарантира тяхната устойчивост, отговарят на изискванията, установени в чл. 17; 7. приемат, след съгласуване с Министерството на вътрешните работи, Държавна агенция "Национална сигурност" и Националното единно звено за контакт по чл. 9, ал. 1, насоки относно обстоятелствата, при които критичните субекти са длъжни да уведомяват за инциденти; 8. с цел еднаквото прилагане на Глава трета дават насоки и препоръки за използването на европейските и	Пълно

настоящата директива, включително по отношение на определянето и дейностите на единното звено за контакт, посочено в параграф 2.	международните стандарти и технически спецификации, включително националните, които са от значение за мерките за повишаване на устойчивостта, приложими спрямо критичните субекти, когато това е от полза и без да налагат или отдават предпочитание на използването на определен вид технология; 9. осъществяват сътрудничеството и при необходимост участват в консултации с Европейската комисия и националните компетентни органи на държавите - членки на Европейския съюз по въпросите за устойчивостта на критичните субекти; 10. с цел гарантиране на последователното прилагане на този закон и Директива (ЕС) 2022/2557, когато това е целесъобразно, провеждат консултации с компетентните органи на други държави-членки на Европейския съюз по отношение на критични субекти, които: а) използват критична инфраструктура на територията на Република България, физически свързана с една или повече държави-членки; б) са част от корпоративни структури, които са свързани с критични субекти в други държави-членки или имат отношение към тях; в) са установени като критични субекти в една държава-членка и предоставят основни услуги на или във други държави членки; 11. чрез Националното единно звено за контакт по чл. 9, ал. 1 предоставят по компетентност информация по постъпили искания по чл. 18, параграф 3 от Директива (ЕС) 2022/2557, след съгласуване с Държавна агенция "Национална сигурност"; 12. при необходимост определят експерти за участие в	

	консултативни мисии, организирани от Европейската комисия по реда на чл. 18 от Директива (ЕС) 2022/2557; 13. участват в планирането, подготовката и провеждането на учения и стрес-тестове в съответните сектори и подсектори по приложение № 1; (4) Националните компетентни органи имат право да изискват: 1. от критичните субекти информация по чл. 25, ал. 1 и 2; 2. от държавни и местни органи, организации и юридически лица документи и информация, свързани с установяване на критичните субекти, рисковете и заплахите за предоставянето на основни услуги, както и с изпълнението на мерките за повишаване на устойчивостта на критичните субекти, при спазване на държавната, служебната и търговската тайна. (5) Националните компетентни органи, в съответствие с националното законодателство, третират придобитите информация и документи по ал. 4 по начин, който осигурява запазване на поверителността и защитава сигурността и търговските интереси на съответния критичен субект. (6) Националните компетентни органи са длъжни да оказват съдействие на Националното единно звено за контакт при изпълнение на функциите му по чл. 9, ал. 2, 3 и 5. (7) Националните компетентни органи в случай на необходимост осъществяват сътрудничество със съответните правоприлагащи органи, с Комисията за защита на личните данни, с регулаторни органи и с други институции и организации за изпълнение на възложените им с този закон задължения.	

	(8) Националните компетентни органи осигуряват технически, финансови и човешки ресурси, за ефективно изпълнение на възложените им функции и задължения в съответствие с този закон.	
2. Всяка държава членка определя или създава едно единно звено за контакт, което да изпълнява функциите за връзка с цел осигуряване на трансгранично сътрудничество с единните звена за контакт на други държави членки и Групата по въпросите на устойчивостта на критичните субекти, посочена в член 19 (наричано по-долу „единното звено за контакт“). Когато е целесъобразно, държавата членка определя единното си звено за контакт в рамките на компетентен орган. Когато е целесъобразно, държава членка може да предвиди, че единното й звено за контакт изпълнява и функции за връзка с Комисията и осигурява сътрудничество с трети държави.	Чл. 9. (1) Секретариатът на Съвета по сигурността към Министерския съвет осъществява функциите на Национално единно звено за контакт. (2) Националното единно звено за контакт подпомага дейността на съвета по чл. 4 и осъществява функции за връзка по въпросите, свързани с устойчивостта на критичните субекти и трансграничното сътрудничество с Европейската комисия, с Групата за сътрудничество по въпросите за устойчивост на критичните субекти към Европейската комисия и със съответните единни звена за контакт в други държави - членки на Европейския съюз, които са създадени в съответствие с изискванията на чл. 9, параграф 2 от Директива (ЕС) 2022/2557 на Европейския парламент и на Съвета от 14 декември 2022 година за устойчивостта на критичните субекти и за отмяна на Директива 2008/114/ЕО на Съвета. (7) Националното единно звено за контакт предоставя доклада по ал. 3, т. 2 на Групата за сътрудничество по въпросите за устойчивост на критичните субекти към Европейската комисия относно получените уведомления по чл. 25, ал. 1, естеството на инцидентите и предприети действия по ал. 5.	Пълно
3. Не по-късно от 17 юли 2028 г. и на всеки две години след това единните звена за контакт представят на Комисията и на Групата по въпросите на устойчивостта	Чл. 9. (3) Националното единно звено за контакт предоставя на Европейската комисия: 2. обобщен доклад в срок до 17 юли 2028 г. и на всеки	Пълно

на критичните субекти, посочена в член 19, обобщаващ доклад относно получените уведомления, включващ броя на уведомленията, естеството на инцидентите, за които е получено уведомление, и действията, предприети в съответствие с член 15, параграф 3. Комисията, в сътрудничество с Групата по въпросите на устойчивостта на критичните субекти, разработва общ образец за докладване. Компетентните органи на държавите членки могат да използват общия образец за докладване на доброволен принцип за целите на представянето на посочените в първа алинея обобщаващи доклади.	две години след това за получени уведомления за инциденти по чл. 25, ал. 1, включващ броя на тези уведомления, естеството на инцидентите и предприети действия по ал. 5. (5) При трансграничен инцидент Националното единно звено за контакт уведомява националните единни звена за контакт на другите засегнати държави - членки на Европейския съюз.	Не се налага транспониране
4. Всяка държава членка гарантира, че компетентният ѝ орган и единното звено за контакт разполагат с правомощия и подходящи финансови, човешки и технически ресурси за ефективно и ефикасно изпълнение на възложените им задачи.	Чл. 7. (4) Националните компетентни органи имат право да изискват: 1. от критичните субекти информация по чл. 25, ал. 1 и 2; 2. от държавни и местни органи, организации и юридически лица документи и информация, свързани с установяване на критичните субекти, рисковете и заплахите за предоставянето на основни услуги, както и с изпълнението на мерките за повишаване на устойчивостта на критичните субекти, при спазване на държавната, служебната и търговската тайна. Чл. 7. (8) Националните компетентни органи осигуряват технически, финансови и човешки ресурси, за ефективно изпълнение на възложените им функции и задължения в съответствие с този закон.	Пълно

	Чл. 8. Държавните и местни органи, организации и юридически лица са длъжни да оказват съдействие на националните компетентни органи при изпълнение на възложените им с този закон задължения, включително да им предоставят при поискване наличната информация и документи.	
5. Всяка държава членка гарантира, че когато е целесъобразно и в съответствие с правото на Съюза и националното право, компетентният ѝ орган се консултира и си сътрудничи с други имащи отношение национални органи, включително с органите, които отговарят за гражданската защита, правоприлагането и защитата на личните данни, и с критичните субекти и съответните заинтересовани страни.	Чл. 7. (7) Националните компетентни органи в случай на необходимост осъществяват сътрудничество със съответните правоприлагащи органи, с Комисията за защита на личните данни, с регулаторни органи и с други институции и организации при изпълнение на възложените им с този закон задължения.	Пълно
6. Всяка държава членка гарантира, че компетентният ѝ орган по настоящия регламент си сътрудничи и обменя информация с компетентните органи по Директива (ЕС) 2022/2555 относно рискове за киберсигурността, киберзаплахи и киберинциденти и относно несвързани с киберпространството рискове, заплахи и инциденти, засягащи критични субекти, включително по отношение на съответните мерки, предприети от нейния компетентен органи и компетентните органи по Директива (ЕС) 2022/2555.	Чл. 7. (2) Националните компетентни органи по ал. 1: 14. по ред определен с инструкция за взаимодействие осъществяват сътрудничество и обменят информация с компетентните органи по Закона за киберсигурност относно рискове за киберсигурността, киберзаплахи и киберинциденти и относно несвързани с киберпространството рискове, заплахи и инциденти, засягащи критични субекти, включително по отношение на мерки, предприети от националния компетентен орган по този закон и от съответните компетентни органи по Закона за киберсигурност. Чл. 13. (8) В срок до един месец от установяването на критичните субекти съответният компетентен орган по чл. 7, ал. 1 уведомява писмено за това Националното единно звено за контакт и административните органи по чл. 16, ал. 1 от Закона за киберсигурност, като им	Пълно

	предоставя и списъка с установените критични субекти по ал. 3. В уведомлението се отбелязва и обстоятелството по ал. 6, когато е приложимо, за критичните субекти в секторите, посочени в точки 3, 4 и 8 на таблицата в приложение № 1.	
7. В срок от три месеца от определянето или установяването на компетентния орган и единното звено за контакт всяка държава членка уведомява Комисията за идентификационните им данни и техните задачи и отговорности съгласно настоящата директива, техните данни за контакт и всички последващи промени в тях. Държавите членки информират Комисията, когато решат да определят орган, различен от компетентните органи, посочени в параграф 1, втора алинея, за компетентни органи по отношение на критичните субекти в секторите, посочени в точки 3, 4 и 8 от таблицата в приложението. Всяка държава членка оповестява публично идентификационните данни на своя компетентен орган и единно звено за контакт.	Чл. 7. (1) Министерският съвет определя с решение национални компетентни органи за секторите и подсекторите, посочени в приложение № 1. Чл. 9. (3) Националното единно звено за контакт предоставя на Европейската комисия: 3. идентификационни данни и информация за задачите и отговорностите на компетентните органи по този закон в срок до три месеца от определянето им, включително данни за контакт и всички последващи промени в тях.	Пълно
8. Комисията изготвя публичнодостъпен списък на определените единни звена за контакт.		Не се налага транспониране
Член 10 **Подкрепа от страна на държавите членки за критичните субекти** 1. Държавите членки оказват подкрепа на критичните субекти за повишаване на тяхната устойчивост. Тази подкрепа може да включва разработването на насоки и методологии, подкрепа за организирането на учения за изпитване на тяхната устойчивост и предоставянето на консултации и обучение на служителите на критичните субекти. Държавите членки могат да предоставят финансови ресурси на критични субекти, когато това е	Чл. 1. (1) Този закон урежда: 2. оказването на подкрепа от държавните органи на критичните субекти по т. 1 при изпълнение на наложените им задължения с този закон; Чл. 3. (1) Министерският съвет определя държавната политика за устойчивост на критичните субекти и осъществява общото ръководство по нейното изпълнение. (2) Държавната политика за устойчивост на критичните субекти е насочена към осигуряване на устойчивост на	Пълно

необходимо и обосновано от цели от обществен интерес, без да се засягат приложимите правила за държавната помощ.	предоставянето на основни услуги, които са от основно значение за поддържането на жизненоважни обществени функции или икономически дейности, попадащи в обхвата на член 114 от ДФЕС, и е от значение за защитата на националната сигурност. (3) По мотивирано предложение на съвета по чл. 4 Министерският съвет може да предоставя финансови ресурси на критични субекти, когато това е необходимо и обосновано от цели от обществен интерес, като се спазват приложимите закони и правила за държавната помощ. Чл. 5. Съветът по сигурността: 8. при необходимост дава насоки в подкрепа на критичните субекти за повишаване на тяхната устойчивост и на националните компетентни органи по чл. 7, ал. 1 при изпълнение на дейностите по установяване на критичните субекти и извършване на оценки на рисковете за съответните сектори и подсектори по приложение № 1, включително за организиране и провеждане на учения и стрес-тестове.	
2. Всяка държава членка гарантира, че компетентният ѝ орган си сътрудничи и обменя информация и добри практики с критичните субекти в секторите, посочени в приложението.	Чл. 5. Съветът по сигурността: 8. при необходимост дава насоки в подкрепа на критичните субекти за повишаване на тяхната устойчивост и на националните компетентни органи по чл. 7, ал. 1 при изпълнение на дейностите по установяване на критичните субекти и извършване на оценки на рисковете за съответните сектори и подсектори по приложение № 1, включително за	Пълно

	организиране и провеждане на учения и стрес-тестове. Чл. 7. (2) Националните компетентни органи по ал. 1: 15. обменят информация и споделят добри практики с критичните субекти в съответния сектор или подсектор по приложение № 1 в подкрепа на критичните субекти за повишаване на тяхната устойчивост.	
3. Държавите членки улесняват доброволния обмен на информация между критичните субекти във връзка с въпроси, обхванати от настоящата директива, в съответствие с правото на Съюза и националното право, по-специално относно класифицираната и чувствителната информация, конкуренцията и защитата на личните данни.		Не се налага транспониране
Член 11 **Сътрудничество между държавите членки** 1. Когато това е целесъобразно, държавите членки провеждат консултации помежду си по отношение на критичните субекти, с цел гарантиране на последователното прилагане на настоящата директива. Такива консултации се провеждат по-специално по отношение на критични субекти, които: а) използват критична инфраструктура, физически свързана между две или повече държави членки; б) са част от корпоративни структури, които са свързани с критични субекти в други държави членки или имат отношение към тях; в) са установени като критични субекти в една държава членка и предоставят основни услуги на или във други държави членки.	Чл. 7. (2) Националните компетентни органи по ал. 1: 9. осъществяват сътрудничеството и при необходимост участват в консултации с Европейската комисия и националните компетентни органи на държавите - членки на Европейския съюз по въпросите за устойчивостта на критичните субекти; 10. с цел гарантиране на последователното прилагане на този закон и Директива (ЕС) 2022/2557, когато това е целесъобразно, провеждат консултации с компетентните органи на други държави-членки на Европейския съюз по отношение на критични субекти, които: а) използват критична инфраструктура на територията на Република България, физически свързана с една или повече държави-членки; б) са част от корпоративни структури, които са	Пълно

	свързани с критични субекти в други държави-членки или имат отношение към тях; в) са установени като критични субекти в една държава-членка и предоставят основни услуги на или във други държави членки.	
2. Консултациите, посочени в параграф 1, имат за цел повишаване на устойчивостта на критичните субекти и когато е възможно, намаляване на административната им тежест.		Не се налага транспониране
ГЛАВА III **УСТОЙЧИВОСТ НА КРИТИЧНИТЕ СУБЕКТИ** **Член 12** **Оценка на риска от критичните субекти** 1. Независимо от срока, определен в член 6, параграф 3, втора алинея, държавите членки гарантират, че в срок от девет месеца след получаване на уведомлението, посочено в член 6, параграф 3, а впоследствие – когато е необходимо, но най-малко на всеки четири години, критичните субекти извършват оценка на всички съответни рискове, които могат да нарушат предоставянето от тяхна страна на основните им услуги (наричана по-долу „оценка на критичния субект“), въз основа на оценките на риска на държавата членка и други източници на информация от значение.	Чл. 16. (1) Независимо от срока по чл. 13, ал. 7, в срок до девет месеца от датата на получаване на уведомлението по чл. 13, ал. 4, а впоследствие – когато е необходимо, но най-малко веднъж на всеки четири години, критичните субекти извършват оценка на всички съответни рискове, които могат да нарушат предоставянето от тяхна страна на основните им услуги, въз основа на оценката на риска по чл. 12, ал. 1 и други източници на информация, която е от значение за оценката на съответните рискове.	Пълно
2. В оценките на риска на критичния субект се отчитат всички съответни природни и антропогенни рискове, които биха могли да доведат до инцидент, включително тези от междусекторно или трансгранично естество, произшествия, природни бедствия, извънредни ситуации, свързани с общественото здраве, и хибридни заплахи или други враждебни заплахи, включително	Чл. 16. (2) В оценката на риска на критичния субект по ал. 1: 1. се преценяват и отчитат всички съответни природни и антропогенни рискове, които биха могли да доведат до инцидент, включително тези от междусекторно или трансгранично естество, произшествия, природни	Пълно

терористични престъпления съгласно предвиденото в Директива (ЕС) 2017/541. При оценката на риска на критичния субект се вземат предвид степента на зависимост на други сектори, посочени в приложението, от основните услуги, предоставяни от критичния субект, и степента на зависимост на критичните субекти от основни услуги, предоставяни от други субекти в други такива сектори, включително, когато е приложимо, в съседни държави членки и в трети държави**.** Когато даден критичен субект е направил други оценки на риска или е изготвил документи в изпълнение на задължения, предвидени в други правни актове, които имат отношение към оценката на риска на критичния субект, той може да използва тези оценки и документи за спазване на установените в настоящия член изисквания. При упражняване на надзорните си функции компетентният орган може да реши да заяви, че направена от критичен субект оценка на риска, в която са разгледани рисковете и степента на зависимост, посочени в първа алинея от настоящия параграф, спазва частично или изцяло задълженията по настоящия член.	бедствия, извънредни ситуации, свързани с общественото здраве, и хибридни заплахи или други враждебни заплахи, включително терористични престъпления съгласно предвиденото в Директива (ЕС) 2017/541 на Европейския парламент и на Съвета; 2. се вземат предвид: а) степента на зависимост на други сектори, посочени в приложение № 1, от основните услуги, предоставяни от критичния субект; б) степента на зависимост на критичния субект от основни услуги, предоставяни от други субекти в други такива сектори, включително, когато е приложимо, в съседни държави членки на Европейския съюз и в трети държави. (3) За изпълнение на изискванията по ал. 1 и 2 критичният субект може да използва други изготвени от него оценки на риска или документи, които са в изпълнение на задължения, предвидени в други правни актове, в случай, че тези оценки и документи имат отношение към оценката на риска на критичния субект. (4) В случаите по ал. 3, компетентният орган по чл. 7, ал. 1 оценява съответствието на изготвената от критичния субект оценка на риска и взема решение дали са спазени изискванията по ал. 2. Решението се съобщава писмено на критичния субект, като при констатирано частично или пълно несъответствие се дават указания и задължителни предписания по чл. 23, ал. 1, т. 5 и се определя срок за изпълнение на изискванията по ал. 1 и 2.	
Член 13 **Мерки за повишаване на устойчивостта на критичните субекти**		Пълно

1. Държавите членки гарантират, че критичните субекти предприемат подходящи и пропорционални технически мерки, организационни мерки и мерки за сигурност, за да гарантират своята устойчивост, въз основа на относимата информация, предоставена от държавите членки относно оценката на риска на държавата членка, и резултатите от оценката на риска на критичния субект, включително мерки, които са необходими за: а) предотвратяване на настъпването на инциденти при надлежно отчитане на ограничаването на риска от бедствия и мерките за адаптиране към изменението на климата; б) осигуряване на адекватна физическа защита на своите помещения и критична инфраструктура при надлежно отчитане на мерки като например издигане на огради, поставяне на бариери, уреди и рутинни практики за наблюдение на периметъра, оборудване за откриване и контрол на достъпа; в) реагиране, противодействие и смекчаване на последиците от инциденти при надлежно отчитане на прилагането на процедури и протоколи за управление на рискове и на кризи, както и на режими за предупреждение; г) възстановяване от инциденти при надлежно отчитане на мерките за непрекъснатост на дейността и определянето на алтернативни вериги на доставка, за да се възстанови предоставянето на основната услуга; д) гарантиране на подходящо управление на сигурността на служителите при надлежно отчитане на мерки като определяне на категории персонал,	Чл. 17. (1) Критичните субекти предприемат подходящи и пропорционални технически мерки, организационни мерки и мерки за сигурност, за да гарантират своята устойчивост, въз основа на относимата информация, предоставена от компетентния орган по чл. 7, ал. 1 относно оценката на риска по чл. 12, ал. 1, и резултатите от оценката на риска на критичния субект по чл. 16, ал. 1, включително мерки, които са необходими за: 1. предотвратяване на настъпването на инциденти при надлежно отчитане на ограничаването на риска от бедствия и мерките за адаптиране към изменението на климата; 2. осигуряване на адекватна физическа защита на своите помещения и критична инфраструктура при надлежно отчитане на мерки като например издигане на огради, поставяне на бариери, уреди и рутинни практики за наблюдение на периметъра, оборудване за откриване и контрол на достъпа; 3. реагиране, противодействие и смекчаване на последиците от инциденти при надлежно отчитане на прилагането на процедури и протоколи за управление на рискове и на кризи, както и на режими за предупреждение; 4. възстановяване от инциденти при надлежно отчитане на мерките за непрекъснатост на дейността и определянето на алтернативни вериги на доставка, за да се възстанови предоставянето на основната услуга; 5. гарантиране на подходящо управление на сигурността на служителите при надлежно отчитане на мерки като определяне на категории персонал,	

изпълняващ критични функции, установяване на права на достъп до помещения, критична инфраструктура и чувствителна информация, и въвеждане на процедури за цялостни проверки в съответствие с член 14, както определяне на категориите лица, от които се изисква да преминат такива цялостни проверки, и определяне на подходящи изисквания за обучение и на квалификации; е) повишаване на осведомеността сред съответния персонал относно мерките, посочени в букви а) – д), при надлежно отчитане на курсове на обучение, информационни материали и упражнения. За целите на първа алинея, буква д) държавите членки гарантират, че при определянето на категориите персонал, изпълняващ критични функции, критичните субекти вземат предвид персонала на външните доставчици на услуги.	изпълняващ критични функции, установяване на права на достъп до помещения, критична инфраструктура и чувствителна информация, и въвеждане на процедури за проверки за надеждност на лица в съответствие с чл. 18, както и определяне на категориите лица, от които се изисква да преминат такива проверки, и определяне на подходящи изисквания за обучение и на квалификации; 6. повишаване на осведомеността сред съответния персонал относно мерките, посочени в т. 1-5, при надлежно отчитане на курсове на обучение, информационни материали и упражнения. (2) За целите на ал. 1, т. 5 при определянето на категориите персонал, изпълняващ критични функции, критичните субекти вземат предвид и персонала на външните доставчици на услуги.	
2. Държавите членки гарантират, че критичните субекти са въвели и прилагат план за устойчивост или равностоен документ или документи, в които се описват предприетите съгласно параграф 1 мерки. Когато критични субекти са изготвили документи или са предприели мерки в изпълнение на задължения, предвидени в други правни актове, които имат отношение към мерките, посочени в параграф 1, те могат да използват тези мерки и документи за спазване на установените в настоящия член изисквания. При упражняване на надзорните си функции компетентният орган може да реши да заяви, че съществуващи мерки, предприети от критичния субект, които отразяват по подходящ и пропорционален начин техническите и организационните мерки и мерките за сигурност, посочени в параграф 1, спазват частично или изцяло	Чл. 17. (3) Критичните субекти разработват и прилагат план за устойчивост или равностоен документ или документи, в които се описват предприетите мерки по ал. 1. (4) Когато критични субекти са изготвили документи или са предприели мерки в изпълнение на задължения, предвидени в други правни актове, които имат отношение към мерките, посочени в ал. 1, те могат да използват тези мерки и документи за изпълнение на изискванията по ал. 1-3, само след извършване на оценка и писмено потвърждение от компетентният орган по чл. 7, ал. 1, че съществуващите мерки, предприети от критичния субект, които отразяват по подходящ и пропорционален начин техническите и организационните мерки и мерките за сигурност по ал.	Пълно

задълженията по настоящия член.	1, спазват частично или изцяло задълженията по ал. 1-3.	
3. Държавите членки гарантират, че всеки критичен субект определя служител за връзка или равностойно лице като звено за контакт с компетентните органи.	Чл. 17. (5) Всеки критичен субект е длъжен да определи служител за връзка или равностойно лице като звено за контакт с компетентните органи по чл. 7, ал. 1.	Пълно
4. По искане на държавата членка, която е установила критичния субект, и със съгласието на съответния критичен субект, Комисията организира консултативни мисии в съответствие с правилата, предвидени в член 18, параграфи 6, 8 и 9, за да консултира съответния критичен субект при изпълнение на задълженията му по глава III. Консултативната мисия докладва констатациите си на Комисията, на тази държава членка и на съответния критичен субект.		Не се налага транспониране
5. След консултация с Групата по въпросите на устойчивостта на критичните субекти, посочена в член 19, Комисията приема необвързващи насоки за допълнително конкретизиране на техническите мерки, организационните мерки и мерките за сигурност, които могат да бъдат предприети съгласно параграф 1 от настоящия член.		Не се налага транспониране
6. Комисията приема актове за изпълнение, за да определи необходимите технически и методологични спецификации, свързани с прилагането на мерките, посочени в параграф 1 от настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 24, параграф 2.		Не се налага транспониране
Член 14 **Цялостни проверки** 1. Държавите членки определят условията, съгласно които критичните субекти имат право, в надлежно обосновани случаи и при отчитане на оценките на риска на държавата членка да подават искания за цялостни	Чл. 18. (1) По писмено искане на ръководителя на критичен субект или упълномощено от него лице Държавна агенция "Национална сигурност" извършва проучване за надеждност на лица: 1. които изпълняват чувствителни функции и задачи в рамките на критичния субект или в негова полза, по-	Пълно

проверки на лица: а) които изпълняват чувствителни функции в рамките на критичния субект или в негова полза, по-специално във връзка с устойчивостта на критичния субект; б) които имат разрешение за пряк или дистанционен достъп до помещения, информация или системи за контрол на критичния субект, включително във връзка със неговата сигурност; в) за които се разглежда възможността да бъдат наети на длъжности, които отговарят на критериите по буква а) или б). 2. Исканията, посочени в параграф 1 от настоящия член, се оценяват в разумен срок и се третират в съответствие с националното право и процедури, и с относимото и приложимо право на Съюза, включително Регламент (ЕС) 2016/679 и Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета. Цялостните проверки са пропорционални и строго ограничени до това, което е необходимо. Те се извършват с единствената цел да се оцени възможен риск за сигурността на съответния критичен субект. 3. Цялостната проверка, посочена в параграф 1, трябва най-малкото: а) да потвърди самоличността на лицето, което е предмет на цялостната проверка; б) да включва проверка за съдимост на това лице за престъпления, които биха били от значение за конкретна длъжност; При провеждането на цялостни проверки държавите членки използват Европейската информационна система за съдимост в съответствие с процедурите, предвидени в Рамково решение 2009/315/ПВР и когато е относимо и приложимо, в Регламент (ЕС) 2019/816, за	специално във връзка с устойчивостта на критичния субект; 2. които заемат ръководна длъжност, свързана с управлението на информационните системи, сигурността или системите за управление и контрол на критичния субект; 3. за които се разглежда възможността да бъдат наети на длъжности, които отговарят на критериите по т. 1 или 2. (2) Искания по ал. 1 могат да подават ръководителите на критични субекти, които въз основа на оценките на риска по чл.12, ал. 1 и чл. 16, ал. 1 и в съответствие с мерките по чл. 17, ал. 1, т. 5 са определили списък на категориите лица, за които се изисква да преминат проверка за надеждност и този списък е съгласуван предварително от компетентния орган по чл. 7, ал.1 и Държавна агенция "Национална сигурност". (3) В искането по ал. 1 се посочват пълните имена на лицето, за което се иска да бъде извършено проучване за надеждност и идентифициращи данни от документа за самоличност (единният граждански номер, личен номер на чужденец, рождена дата и адрес на лицето), длъжността, която заема или на която ще бъде нает, конкретната задача, която ще изпълнява. Към искането се прилагат попълнен въпросник (приложение № 6 към чл. 44, ал. 1 от Правилника за прилагане на закона за Държавна агенция „Национална сигурност“), свидетелство за съдимост, документ за липса на водени срещу лицето досъдебни или съдебни производства за престъпления от общ характер, удостоверителен документ за липса на психични заболявания. (4) Проверките за надеждност са пропорционални и	

целите на получаването на информация от регистрите за съдимост на други държави членки. Централните органи, посочени в член 3, параграф 1 от Рамково решение 2009/315/ПВР и в член 3, точка 5 от Регламент (ЕС) 2019/816, отговарят на исканията за такава информация в срок от 10 работни дни от датата на получаване на искането в съответствие с член 8, параграф 1 от Рамково решение 2009/315/ПВР.	строго ограничени до това, което е необходимо. Те се извършват с единствената цел да се оцени възможен риск за сигурността на съответния критичен субект. Надеждност на лицето за работа или за извършване на конкретно възложена задача и дейности, е налице, когато липсват данни относно: 1. осъществяване на дейност, насочена срещу националната сигурност; 2. осъществяване на дейност, насочена срещу обществения ред; 3. извършване на действия, създаващи заплаха за нормалното функциониране на критичния субект и за предоставяните от него една или повече основни услуги; 4. укриване или даване на невярна информация от проучваното лице по повод искането за проверка за надеждност; 5. факти и обстоятелства, които биха дали възможност за изнудване на лицето, за което е отправено искането за проверка за надеждност. (5) За установяване и проверка на конкретни факти и/или обстоятелства по ал. 4 органите на Държавна агенция „Национална сигурност“ могат да призовават за провеждане на беседа лицата, за които е подадено искане за извършване на проучване за надеждност. (6) За резултата от проучването за надеждност по ал. 1 и обстоятелствата по ал. 4 Държавна агенция "Национална сигурност" информира писмено ръководителя на критичния субект.	
Член 15 **Уведомяване за инциденти**		

1. Държавите членки гарантират, че критичните субекти уведомяват компетентния орган без необосновано забавяне за инциденти, които значително нарушават или могат значително да нарушат предоставянето на основни услуги. Държавите членки гарантират, че освен ако не е оперативно невъзможно, критичните субекти подават първоначално уведомление не по-късно от 24 часа след като узнаят за инцидента, последвано, когато е целесъобразно, от подробен доклад не по-късно от един месец след това. За да се определи значимостта на смущението, се вземат предвид по-специално следните параметри: а) броят и делът на засегнатите от смущението ползватели; б) продължителността на смущението; в) засегнатата от смущението географска област, като се отчита дали областта е географски изолирана. Когато даден инцидент има или може да има значително въздействие върху непрекъснатостта на предоставянето на основни услуги в шест или повече държави членки, компетентните органи на засегнатите от инцидента държави членки уведомяват Комисията за този инцидент.	Чл. 25. (1) Критичните субекти са длъжни да уведомяват компетентния орган по чл. 7, ал. 1 без необосновано забавяне за инциденти, които значително нарушават или могат значително да нарушат предоставянето на основни услуги от тях, като прилагат следните критерии: 1. брой и дял на засегнатите ползватели от нарушаване на предоставянето на основни услуги; 2. продължителност на нарушаване на предоставянето на основни услуги; 3. засегната географска област от нарушаване на предоставянето на основни услуги, като се отчита дали областта е географски изолирана. (2) Освен ако не е оперативно невъзможно, критичните субекти подават първоначално уведомление по ал. 1 не по-късно от 24 часа след узнаване за инцидента и в срок до един месец изготвят и предоставят подробен доклад на компетентния орган по чл. 7, ал. 1. (3) Праговите стойности за всеки от критериите по ал. 1, т. 1-3 за целите на уведомяването и докладването за инциденти се определят с решение на Министерския съвет по предложение на съответния компетентен орган по чл. 7, ал. 1. Праговите стойности се определят по отделно за всеки сектор и подсектор от списъка по Приложение № 1 и се съгласуват със Съвета по сигурността към Министерския съвет преди внасянето им за приемане от Министерския съвет. (6) Когато даден инцидент има или може да има значително въздействие върху непрекъснатостта на предоставянето на основни услуги в шест или повече държави-членки на Европейския съюз, съответният национален компетентен орган, чрез Националното	Пълно

	единно звено за контакт уведомяват и Европейската комисия за този инцидент.	
2. Уведомленията, посочени в параграф 1, първа алинея, включват цялата налична информация, необходима на компетентния орган, за да разбере естеството, причината и вероятните последици от инцидента, включително цялата налична информация, необходима за определяне на евентуално трансгранично въздействие на инцидента. Уведомленията не водят до повишена отговорност за критичните субекти.	Чл. 25. (4) Уведомленията по ал. 1, включват цялата налична информация, необходима на компетентния орган, за да разбере естеството, причината и вероятните последици от инцидента, включително цялата налична информация, необходима за определяне на евентуално трансгранично въздействие на инцидента. Уведомленията не водят до повишена отговорност за критичните субекти.	Пълно
3. Въз основа на информацията, предоставена от критичния субект в уведомлението, посочено в параграф 1, съответният компетентен орган, чрез единното звено за контакт, информира единното звено за контакт на другите засегнати държави членки, ако инцидентът има или може да има значително въздействие върху критичните субекти и непрекъснатостта на предоставянето на основни услуги на или в една или повече други държави членки. Единните звена за контакт, които изпращат и получават информация съгласно първа алинея, в съответствие с правото на Съюза или националното законодателство, третират тази информация по начин, който зачита нейната поверителност и защитава сигурността и търговските интереси на съответния критичен субект.	Чл. 25. (5) Въз основа на информацията, предоставена от критичния субект в уведомлението по ал. 1, съответният национален компетентен орган, чрез Националното единно звено за контакт, информира единните звена за контакт на другите засегнати държави - членки на Европейския съюз, ако инцидентът има или може да има значително въздействие върху критичните субекти и непрекъснатостта на предоставянето на основни услуги на или в една или повече други държави-членки на Европейския съюз. (7) Националните компетентни органи и Националното единно звено за контакт, които изпращат и получават информация по ал. 5 и 6, в съответствие с правото на Европейския съюз и националното законодателство, третират тази информация по начин, който осигурява запазване на нейната поверителност и защитава сигурността и търговските интереси на съответния критичен субект.	Пълно
4. Възможно най-скоро след уведомлението, посочено в параграф 1, съответният компетентен орган предоставя на съответния критичен субект съответната последваща	Чл. 25. (8) Възможно най-скоро след уведомлението по ал. 1, съответният национален компетентен орган предоставя на съответния критичен субект съответната	Пълно

информация, включително информация, която би могла да подпомогне ефективната реакция на критичния субект спрямо въпросния инцидент. Държавите членки информират обществеността, когато преценят, че това е в обществен интерес.	последваща информация, включително информация, която би могла да подпомогне ефективната реакция на критичния субект спрямо въпросния инцидент. Съответният компетентен орган, след консултация с критичния субект и при спазване на националното законодателство, информира обществеността, когато прецени, че това е в обществен интерес.	
Член 16 **Стандарти** За да се насърчава еднообразното прилагане на настоящата директива, държавите членки, когато това е от полза и без да налагат или отдават предпочитание на използването на определен вид технология, насърчават използването на европейски и международни стандарти и технически спецификации, които са от значение за мерките за сигурност и мерките за повишаване на устойчивостта, приложими спрямо критичните субекти.	Чл. 7. (2) Националните компетентни органи по ал. 1: 8. с цел еднаквото прилагане на Глава трета дават насоки и препоръки за използването на европейските и международните стандарти и технически спецификации, включително националните, които са от значение за мерките за повишаване на устойчивостта, приложими спрямо критичните субекти, когато това е от полза и без да налагат или отдават предпочитание на използването на определен вид технология;	Пълно
ГЛАВА IV **КРИТИЧНИ СУБЕКТИ ОТ ОСОБЕНО ЕВРОПЕЙСКО ЗНАЧЕНИЕ** **Член 17** **Установяване на критични субекти от особено европейско значение** 1. Даден субект се счита за критичен субект от особено европейско значение, когато: а) е установен като критичен субект съгласно член 6, параграф 1;	Чл. 20. Даден субект се счита за критичен субект от особено европейско значение, когато: 1. е установен като критичен субект по реда на чл. 13; 2. предоставя едни и същи или подобни основни услуги	Пълно

б) предоставя едни и същи или подобни основни услуги на или във шест или повече държави членки; и в) е получил уведомление съгласно параграф 3 от настоящия член.	на или в шест или повече държави-членки на Европейския съюз; и 3. е получил уведомление от Европейската комисия, чрез съответния компетентен орган по чл. 7, ал. 1, че той е считан за критичен субект от особено европейско значение.	
2. Държавите членки гарантират, че след уведомяването, посочено в член 6, параграф 3, критичният субект информира своя компетентен орган, когато предоставя основни услуги на или във шест или повече държави членки. В този случай държавите членки гарантират, че критичният субект информира своя компетентен орган относно основните услуги, които предоставя на или във тези държави членки и относно държавите членки, на които или в които предоставя такива основни услуги. Държавите членки съобщават на Комисията без необосновано забавяне идентификационните данни на такива критични субекти и информацията, която предоставят съгласно настоящия параграф. Комисията се консултира с компетентните органи на държавата членка, която е установила критичен субект съгласно първа алинея, компетентните органи на другите съответни държави членки, както и въпросния критичен субект. По време на тези консултации всяка държава членка информира Комисията, ако счита, че услугите, предоставяни на тази държава членка от критичния субект, са основни услуги. 3. Когато въз основа на консултациите, посочени в параграф 2 от настоящия член, Комисията установи, че	Чл. 19. (1) Критичен субект, който предоставя основни услуги на или в шест или повече държави членки на Европейския съюз е длъжен да информира компетентния орган по чл. 7, ал. 1 за това обстоятелство в едномесечен срок от датата на получаване на уведомлението по чл. 13, ал. 4. (2) Критичният субект по ал. 1 предоставя на компетентния орган по чл. 7, ал. 1 информация за основните услуги, които предоставя и държавите членки на Европейския съюз, на които или в които предоставя тези основни услуги. (3) Компетентният орган по чл. 7, ал. 1 чрез Националното единно звено за контакт съобщава на Европейската комисия идентификационните данни на критичния субект по ал. 1 и информацията по ал. 2. (4) Критичният субект по ал. 1 и компетентният орган по чл. 7, ал. 1 участват в консултации с Европейската комисия и съответните компетентни органи на държавите членки на Европейския съюз по ал. 2. В случай, че след тези консултации при компетентният орган по чл. 7, ал. 1 постъпи уведомление от Европейската комисия за решението си да счита дадения критичен субект за критичен субект от особено европейско значение, компетентният орган препраща без необосновано забавяне това уведомление на критичния субект.	Пълно

съответният критичен субект предоставя основни услуги на или във шест или повече държави членки, Комисията уведомява критичния субект чрез неговия компетентен орган, че той е считан за критичен субект от особено европейско значение, и го информира за произтичащите от настоящата глава задължения и за датата, от която тези задължения започват да се прилагат спрямо него. След като Комисията информира компетентния орган за решението си да счита даден критичен субект за критичен субект от особено европейско значение, компетентният орган препраща без необосновано забавяне уведомлението на критичния субект		
4. Настоящата глава се прилага за съответния критичен субект от особено европейско значение от датата на получаване на уведомлението, посочено в параграф 3 от настоящия член.	Чл. 21. (1) Критичните субекти от особено европейско значение, считано от датата посочена в уведомлението по чл. 20, т. 3, са обект на консултативни мисии организирани от Европейската комисия за оценка на въведените мерки и изпълнението на задълженията по чл. 16 и 17.	
Член 18 **Консултативни мисии** 1. По искане на държавата членка, която е установила критичен субект от особено европейско значение като критичен субект съгласно член 6, параграф 1, Комисията организира консултативна мисия за оценка на мерките, които този критичен субект е предприел за изпълнение на задълженията си съгласно глава III.	Чл. 21. (4) Консултативните мисии по ал. 1 се провеждат при условията и по реда на чл. 18 от Директива (ЕС) 2022/2557 и в съответствие с приложимото национално право, като се зачитат националната сигурност и защитата на интересите на Република България в областта на сигурността.	
2. Комисията организира консултативна мисия съгласно параграф 1 от настоящия член по собствена инициатива или по искане на една или повече държави членки, на които или в които се предоставя основната услуга, и	Чл. 5. Съветът по устойчивост на критичните субекти: 7. предлага решения по искания до и от Европейската комисия за организиране на консултативни мисии за оценка на мерките и изпълнение на задълженията на	Пълно

при условие че държавата членка, която е установила критичен субект от особено европейско значение като критичен субект съгласно член 6, параграф 1, даде своето съгласие за това.	критични субекти от особено европейско значение по чл. 18 от Директива (ЕС) 2022/2557; Чл. 21. (4) Консултативните мисии по ал. 1 се провеждат при условията и по реда на чл. 18 от Директива (ЕС) 2022/2557 и в съответствие с приложимото национално право, като се зачитат националната сигурност и защитата на интересите на Република България в областта на сигурността.	
3. По мотивирано искане на Комисията или на една или повече държави членки, на които или в които се предоставя основната услуга, държавата членка, която е установила критичен субект от особено европейско значение като критичен субект съгласно член 6, параграф 1, предоставя на Комисията, както следва: а) съответните части от оценката на риска на критичния субект; б) списък на съответните мерки, предприети съгласно член 13; в) действията по надзор или правоприлагане, включително оценки на съответствието или издадените заповеди, които нейният компетентен орган е предприел съгласно членове 21 и 22 по отношение на този критичен субект.	Чл. 21. (5) При постъпило мотивирано искане на Европейската комисия, съответният национален компетентен орган чрез Националното единно звено за контакт предоставя информация по чл. 18, параграф 3 от Директива (ЕС) 2022/2557. Обменяната информация се ограничава до информацията, която има значение за целите на този обмен и е пропорционална на тези цели. При обмена на информация се спазва националното законодателство, като се гарантират поверителността на информацията и сигурността, и търговските интереси на критичните субекти.	Пълно
4. Консултативната мисия докладва констатациите си на Комисията, на държавата членка, която е установила критичен субект от особено европейско значение като критичен субект съгласно член 6, параграф 1, на държавите членки, на които или в които се предоставя основната услуга, и на съответния критичен субект в срок от три месеца след приключването на консултативната мисия. Държавите членки, на които или в които се предоставя		Не се налага транспониране

основната услуга, анализират доклада, посочен в първа алинея, и при необходимост консултират Комисията относно това дали съответният критичен субект от особено европейско значение спазва задълженията си съгласно глава III и когато е целесъобразно, какви мерки биха могли да се предприемат за подобряване на устойчивостта на този критичен субект. Комисията, въз основа на консултациите, посочени във втора алинея от настоящия параграф, съобщава на държавата членка, която е установила критичен субект от особено европейско значение като критичен субект съгласно член 6, параграф 1, на държавите членки, на които или в които се предоставя основната услуга, и на критичния субект своето становище относно това дали критичният субект изпълнява задълженията си съгласно глава III и когато е целесъобразно, какви мерки биха могли да се предприемат за подобряване на устойчивостта на този критичен субект. Държавата членка, която е установила критичен субект от особено европейско значение като критичен субект съгласно член 6, параграф 1, гарантира, че нейният компетентен орган и съответният критичен субект надлежно отчитат становището, посочено в трета алинея от настоящия параграф, и предоставя информация на Комисията и на държавите членки, на които или в които се предоставя основната услуга, относно мерките, които тя е предприела в съответствие с това становище.	Чл. 23. (4) Когато получи доказателства, че даден критичен субект не отговаря на изискванията, установени в Глава трета, съответният национален компетентен орган или оправомощено от него длъжностно лице предприема действия съгласно правомощията си по ал. 1, т. 5. Тези доказателства могат да се предоставят от компетентен орган на друга държава - членка на Европейския съюз, в която критичният субект предоставя услугата, както и от Европейската комисия в случаите по чл. 21, ал. 3. Чл. 24. Критичните субекти са длъжни да изпълняват възложените им задължения с този закон и задължителните предписания, дадени от съответните национални компетентни органи по чл. 7, ал. 1 или оправомощените от тях длъжностни лица.	Не се налага транспониране Пълно
5. Всяка консултативна мисия се състои от експерти от държавата членка, в която се намира критичният субект от особено европейско значение, експерти от държавите членки, на които или в които се предоставя основната услуга, и представители на Комисията. Тези държави		Не се налага транспониране

членки могат да предлагат кандидати за участие в консултативна мисия. След като се консултира с държавата членка, която е установила критичен субект от особено европейско значение като критичен субект съгласно член 6, параграф 1, Комисията избира и назначава членовете на всяка консултативна мисия в съответствие с професионалния им профил и като осигурява, когато е възможно, балансирано в географско отношение представителство от всички тези държави членки. Когато е необходимо, членовете на консултативната мисия трябва да имат валидно разрешение за достъп до класифицирана информация за подходящото ниво. Комисията поема разходите, свързани с участието в консултативните мисии. Комисията организира програмата на всяка консултативна мисия, като се консултира с членовете на съответната консултативна мисия и със съгласието на държавата членка, която е установила критичен субект от особено европейско значение като критичен субект съгласно член 6, параграф 1.		
6. Комисията приема акт за изпълнение, в който се предвиждат процедурните правила за исканията за организиране на консултативните мисии, за обработването на тези искания, за провеждането и докладите на консултативните мисии и за осъществяването на представянето на становището на Комисията, посочено в параграф 4, трета алинея от настоящия член, и на предприетите мерки, като се вземат надлежно предвид поверителността и търговската чувствителност на съответната информация. Този акт за изпълнение се приема в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 24, параграф 2.		Не се налага транспониране

7. Държавите членки гарантират, че критичните субекти от особено европейско значение предоставят на консултативните мисии достъп до информация, системи и съоръжения, свързани с предоставянето на своите основни услуги, необходими за изпълнението на съответната консултативна мисия.	Чл. 21. (2) Критичните субекти от особено европейско значение са длъжни да предоставят достъп до информация, системи и съоръжения, свързани с предоставянето на техните основни услуги, необходими за изпълнението на съответните консултативни мисии организирани от Европейската комисия.	Пълно
8. Консултативните мисии се провеждат в съответствие с приложимото национално право на държавата членка, в която се извършват, като се зачитат отговорността на държавата членка за националната сигурност и защитата на нейните интереси в областта на сигурността.	Чл. 21. (2) Критичните субекти от особено европейско значение са длъжни да предоставят достъп до информация, системи и съоръжения, свързани с предоставянето на техните основни услуги, необходими за изпълнението на съответните консултативни мисии организирани от Европейската комисия. (3) Достъпът до информация, системи и съоръжения по ал. 2 се осъществява при спазване на националното законодателство, като се гарантират националната сигурност, поверителността на информацията, както и сигурността, и търговските интереси на критичните субекти.	Пълно
9. При организирането на консултативни мисии Комисията взема предвид докладите от всички проверки, извършени от Комисията съгласно регламенти (ЕО) № 725/2004 и (ЕО) № 300/2008, както и докладите за всяко наблюдение, извършено от Комисията съгласно Директива 2005/65/ЕО по отношение на съответния критичен субект.		Не се налага транспониране
10. Когато се организира консултативна мисия, Комисията информира Групата по въпросите на устойчивостта на критичните субекти, посочена в член 19. Освен това държавата членка, в която се провежда консултативната мисия, и Комисията съобщават на Групата по въпросите на устойчивостта на критичните субекти основните констатации на консултативната	Чл. 7. (2) Националните компетентни органи по ал. 1: 16. в случаите по чл. 21, ал. 4 чрез Националното единно звено за контакт по чл. 9, ал. 1 съобщават на Групата по въпросите на устойчивостта на критичните субекти основните констатации на консултативната мисия и извлечените поуки.	Пълно

мисия и извлечените поуки с оглед на насърчаването на взаимното обучение.		
ГЛАВА V **СЪТРУДНИЧЕСТВО И ДОКЛАДВАНЕ** **Член 19** **Група по въпросите на устойчивостта на критичните субекти** 1. Създава се Група по въпросите на устойчивостта на критичните субекти. Групата по въпросите на устойчивостта на критичните субекти подпомага Комисията и улеснява сътрудничеството между държавите членки и обмена на информация по въпроси, свързани с настоящата директива.		Не се налага транспониране
2. Групата по въпросите на устойчивостта на критичните субекти се състои от представители на държавите членки и на Комисията, притежаващи разрешение за достъп до класифицирана информация, когато е приложимо. Когато е от значение за изпълнението на нейните задачи, Групата по въпросите на устойчивостта на критичните субекти може да покани съответните заинтересовани страни да участват в нейната работа. Когато има искане на Европейския парламент във връзка с това, Комисията може да покани и експерти на Европейския парламент да присъстват на заседанията на Групата по въпросите на устойчивостта на критичните субекти. Групата по въпросите на устойчивостта на критичните субекти се председателства от представителя на Комисията.		Не се налага транспониране
3. Групата по въпросите на устойчивостта на критичните субекти има следните задачи:		Не се налага транспониране

а) оказва подкрепа на Комисията при подпомагането на държавите членки за укрепване на техния капацитет да допринасят за гарантиране на устойчивостта на критичните субекти в съответствие с настоящата директива; б) анализира стратегиите, за да установи най-добри практики по отношение на стратегиите; в) улеснява обмена на най-добри практики по отношение на установяването на критични субекти от държавите членки съгласно член 6, параграф 1, включително по отношение на трансграничните и междусекторните зависимости и по отношение на рисковете и инцидентите; г) когато е целесъобразно, допринася за изготвянето на документи, свързани с устойчивостта на равнището на Съюза, по въпроси, които настоящата директива засяга; д) допринася за изготвянето на насоките, посочени в член 7, параграф 3 и член 13, параграф 5, и при поискване, на всички делегирани актове или актове за изпълнение, приемани съгласно настоящата директива; е) анализира обобщаващите доклади, посочени в член 9, параграф 3, с оглед насърчаване на обмена на най-добри практики относно действията, предприети в съответствие с член 15, параграф 3; ж) провежда обмен на най-добри практики, свързани с уведомяването за инциденти, посочено в член 15; з) обсъжда обобщаващите доклади от консултативните мисии и извлечените поуки в съответствие с член 18, параграф 10; и) обменя информация и най-добри практики в областта на иновациите, научноизследователската и развойната дейност, свързани с устойчивостта на критичните субекти в съответствие с настоящата директива; й) когато е приложимо, обменя информация по въпроси,		

свързани с устойчивостта на критичните субекти, със съответните институции, органи, служби и агенции на Съюза.		
4. Не по-късно от 17 януари 2025 г. и на всеки две години след това Групата по въпросите на устойчивостта на критичните субекти изготвя работна програма за действията, които трябва да бъдат предприети за изпълнение на нейните цели и задачи. Тази работна програма е съобразена с изискванията и целите на настоящата директива.		Не се налага транспониране
5. Групата по въпросите на устойчивостта на критичните субекти провежда заседания редовно и най-малко веднъж годишно с групата за сътрудничество, създадена съгласно Директива (ЕС) 2022/2555, за да се насърчат и улеснят сътрудничеството и обменът на информация.		Не се налага транспониране
6. Комисията може да приема актове за изпълнение за установяване на процедурните правила, необходими за работата на Групата по въпросите на устойчивостта на критичните субекти, съгласно член 1, параграф 4. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 24, параграф 2.		Не се налага транспониране
7. Комисията предоставя на Групата по въпросите на устойчивостта на критичните субекти обобщаващ доклад с информацията, предоставена от държавите членки съгласно член 4, параграф 3 и член 5, параграф 4, не по-късно от 17 януари 2027 г. и впоследствие, когато е необходимо, но най-малко на всеки четири години.		Не се налага транспониране
Член 20 **Подкрепа от Комисията за компетентните органи и критичните субекти** 1. Когато е целесъобразно, Комисията подкрепя		Не се налага транспониране

държавите членки и критичните субекти при спазването на задълженията им по настоящата директива. Комисията изготвя преглед на равнището на Съюза на трансграничните и междусекторните рискове за предоставянето на основни услуги, организира консултативните мисии, посочени в член 13, параграф 4 и член 18, и улеснява обмена на информация между държавите членки и експерти в целия Съюз.		
2. Комисията допълва дейностите на държавите членки, посочени в член 10, чрез разработване на най-добри практики, насоки и методологии и трансгранични дейности за обучение и учения за изпитване на устойчивостта на критичните субекти.		Не се налага транспониране
3. Комисията информира държавите членки за финансовите ресурси на равнището на Съюза, които са на разположение на държавите членки за повишаване на устойчивостта на критичните субекти.		Не се налага транспониране
ГЛАВА VI **НАДЗОР И ПРАВОПРИЛАГАНЕ** **Член 21** **Надзор и правоприлагане** 1. За да се оценява спазването на задълженията, предвидени в настоящата директива, от страна на субектите, установени от държавите членки като критични субекти съгласно член 6, параграф 1, държавите членки гарантират, че компетентните органи разполагат с правомощия и средства, за да: а) извършват проверки на място на критичната инфраструктура и в помещенията, които критичният субект използва за предоставяне на основните си услуги, и осъществяват надзор извън обекта на мерките, предприети от критичните субекти в съответствие с член 13;	Чл. 22. Националните компетентни органи по чл. 7, ал. 1 или оправомощени от тях длъжностни лица осъществяват контрол по спазването на закона от критичните субекти. Чл. 23. (1) При упражняването на контрол националните компетентни органи по чл. 7, ал. 1 или оправомощените от тях длъжностни лица: 1. извършват проверки на място на критичната инфраструктура и в помещенията, които критичният субект използва за предоставяне на основните си услуги, и осъществяват контрол на мерките, предприети от критичните субекти в съответствие с чл. 17; 2. извършват или възлагат извършването на одити по отношение на критичните субекти дали мерките, предприети от тези субекти, за да се гарантира тяхната устойчивост, отговарят на изискванията, установени в	Пълно

б) извършват или възлагат извършването на одити по отношение на критичните субекти.	чл. 17; 3. имат право да изискват от критичните субекти: а) информация, необходима за оценка на изпълнението на задълженията на критичните субекти по Глава трета, включително съществуващи политики за сигурност и безопасност, резултати от одити, когато са извършени от друг квалифициран одитор, и доказателствата, на които те се основават; б) доказателства за ефективно изпълнение на препоръките от одити на сигурността и безопасността; в) да отстранят всеки пропуск в изпълнението на изискванията, предвидени в Глава трета. 4. имат право да изискват от субектите по Директива (ЕС) 2022/2555, които са установени като критични субекти по този закон, да предоставят в определен от органите срок: а) информацията, необходима, за да се прецени дали мерките, предприети от тези субекти, за да се гарантира тяхната устойчивост, отговарят на изискванията, установени в чл. 17; б) доказателства за ефективното изпълнение на тези мерки, включително резултатите от одит, извършен от независим и квалифициран одитор, избран от този субект и извършен за негова сметка; 5. дават задължителни предписания на критичните субекти да предприемат необходимите и пропорционални мерки за отстраняване на всяко установено нарушение на закона в рамките на определен от органите срок и да им предоставят информация за предприетите мерки.	
2. Държавите членки гарантират, че компетентните органи разполагат с правомощията и средствата да	Чл. 23. (1) При упражняването на контрол националните компетентни органи по чл. 7, ал. 1 или	Пълно

изискват, когато това е необходимо за изпълнението на техните задачи съгласно настоящата директива, от субектите по Директива (ЕС) 2022/2555, които държавите членки също така са установили като критични субекти по настоящата директива, да предоставят в определен от органите разумен срок: а) информацията, необходима, за да се прецени дали мерките, предприети от тези субекти, за да се гарантира тяхната устойчивост, отговарят на изискванията, установени в член 13; б) доказателства за ефективното изпълнение на тези мерки, включително резултатите от одит, извършен от независим и квалифициран одитор, избран от този субект и извършен за негова сметка. В искането за подобна информация компетентните органи посочват целта на искането и посочват каква информация се изисква.	оправомощените от тях длъжностни лица: 4. имат право да изискват от субектите по Директива (ЕС) 2022/2555, които са установени като критични субекти по този закон, да предоставят в определен от органите срок: а) информацията, необходима, за да се прецени дали мерките, предприети от тези субекти, за да се гарантира тяхната устойчивост, отговарят на изискванията, установени в чл. 17; б) доказателства за ефективното изпълнение на тези мерки, включително резултатите от одит, извършен от независим и квалифициран одитор, избран от този субект и извършен за негова сметка; (2) В искането за предоставяне на информация по ал. 1, т. 3 или 4 се посочват целта на искането и уточняват каква информация и/или доказателства се изискват.	
3. Без да се засяга възможността за налагане на санкции в съответствие с член 22, след надзорните действия, посочени в параграф 1 от настоящия член, или оценката на информацията, посочена в параграф 2 от настоящия член, компетентните органи могат да разпоредят на засегнатите критични субекти да предприемат необходимите и пропорционални мерки за отстраняване на всяко установено нарушение на настоящата директива в рамките на определен от органите разумен срок и да им предоставят информация за предприетите мерки. Тези разпореждания са съобразени по-специално с тежестта на нарушението.	Чл. 23. (1) При упражняването на контрол националните компетентни органи по чл. 7, ал. 1 или оправомощените от тях длъжностни лица: 5. дават задължителни предписания на критичните субекти да предприемат необходимите и пропорционални мерки за отстраняване на всяко установено нарушение на закона в рамките на определен от органите срок и да им предоставят информация за предприетите мерки. Чл. 23. (3) След оценяването на информацията или на доказателствата по ал. 1, т. 3 съответният национален компетентен орган дава при необходимост задължителни предписания за отстраняване на установените пропуски в изпълнението на	Пълно

	изискванията, предвидени в Глава трета.	
4. Държавите членки гарантират, че правомощията, предвидени в параграфи 1, 2 и 3, могат да бъдат упражнявани само при спазване на подходящи гаранции. Тези гаранции предвиждат по-специално, че упражняването на правомощията се извършва по обективен, прозрачен и пропорционален начин и че правата и законните интереси на засегнатите критични субекти, като например защитата на търговските и стопанските тайни, са надлежно гарантирани, включително правото им да бъдат изслушани, правото им на защита и на ефективни правни средства за защита пред независим съд.	Чл. 7. (5) Националните компетентни органи, в съответствие с националното законодателство, третират придобитите информация и документи по ал. 4 по начин, който осигурява запазване на поверителността и защитава сигурността и търговските интереси на съответния критичен субект. Чл. 23. (1) При упражняването на контрол националните компетентни органи по чл. 7, ал. 1 или оправомощените от тях длъжностни лица: 1. извършват проверки на място на критичната инфраструктура и в помещенията, които критичният субект използва за предоставяне на основните си услуги, и осъществяват контрол на мерките, предприети от критичните субекти в съответствие с чл. 17; 2. извършват или възлагат извършването на одити по отношение на критичните субекти дали мерките, предприети от тези субекти, за да се гарантира тяхната устойчивост, отговарят на изискванията, установени в чл. 17; 3. имат право да изискват от критичните субекти: а) информация, необходима за оценка на изпълнението на задълженията на критичните субекти по Глава трета, включително съществуващи политики за сигурност и безопасност, резултати от одити, когато са извършени от друг квалифициран одитор, и доказателствата, на които те се основават; б) доказателства за ефективно изпълнение на препоръките от одити на сигурността и безопасността; в) да отстранят всеки пропуск в изпълнението на	Пълно

	изискванията, предвидени в Глава трета. 4. имат право да изискват от субектите по Директива (ЕС) 2022/2555, които са установени като критични субекти по този закон, да предоставят в определен от органите срок: а) информацията, необходима, за да се прецени дали мерките, предприети от тези субекти, за да се гарантира тяхната устойчивост, отговарят на изискванията, установени в чл. 17; б) доказателства за ефективното изпълнение на тези мерки, включително резултатите от одит, извършен от независим и квалифициран одитор, избран от този субект и извършен за негова сметка; 5. дават задължителни предписания на критичните субекти да предприемат необходимите и пропорционални мерки за отстраняване на всяко установено нарушение на закона в рамките на определен от органите срок и да им предоставят информация за предприетите мерки. (5) Задължителните предписания по ал. 1, т. 5 се издават и обжалват по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Чл. 24. Критичните субекти са длъжни да изпълняват възложените им задължения с този закон и задължителните предписания, дадени от съответните национални компетентни органи по чл. 7, ал. 1 или оправомощените от тях длъжностни лица.	

5. Държавите членки гарантират, че когато компетентен орган по настоящата директива оценява съответствието на даден критичен субект съгласно настоящия член, компетентният орган информира компетентните органи по Директива (ЕС) 2022/2555 на съответната държава членка. За тази цел държавите членки гарантират, че компетентните органи по настоящата директива могат да поискат от компетентните органи по Директива (ЕС) 2022/2555 да упражнят своите правомощия за надзор и правоприлагане по отношение на субект по посочената директива, който е установен като критичен субект по настоящата директива. За тази цел държавите членки гарантират, че компетентните органи по настоящата директива си сътрудничат и обменят информация с компетентните органи по Директива (ЕС) 2022/2555.	Чл. 7. (2) Националните компетентни органи по ал. 1: 14. по ред определен с инструкция за взаимодействие осъществяват сътрудничество и обменят информация с компетентните органи по Закона за киберсигурност относно рискове за киберсигурността, киберзаплахи и киберинциденти и относно несвързани с киберпространството рискове, заплахи и инциденти, засягащи критични субекти, включително по отношение на мерки, предприети от националния компетентен орган по този закон и от съответните компетентни органи по Закона за киберсигурност.	Частично
Член 22 **Санкции** Държавите членки установяват система от санкции, приложими при нарушение на националните разпоредби, приети в съответствие с настоящата директива, и вземат всички мерки, необходими за осигуряване на прилагането им. Предвидените санкции трябва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи. До 17 октомври 2024 г. държавите членки уведомяват Комисията за тези разпоредби и мерки и я уведомяват незабавно за всяко последващо изменение, което ги засяга.	Глава седма. АДМИНИСТРАТИВНОНАКАЗАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ	Пълно
ГЛАВА VII **ДЕЛЕГИРАНИ АКТОВЕ И АКТОВЕ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ** **Член 23** **Упражняване на делегирането**		Не се налага транспониране

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.		
2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 5, параграф 1, се предоставя на Комисията за срок от пет години, считано от 16 януари 2023 г.		Не се налага транспониране
3. Делегирането на правомощия, посочено в член 5, параграф 1, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. Оттеглянето поражда действие в деня след публикуването на решението в Официален вестник на Европейския съюз или на по-късна дата, посочена в решението. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.		Не се налага транспониране
4. Преди приемането на делегиран акт Комисията се консултира с експерти, определени от всяка държава членка в съответствие с принципите, залегнали в Междуинституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество.		Не се налага транспониране
5. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и на Съвета.		Не се налага транспониране
6. Делегиран акт, приет съгласно член 5, параграф 1, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от два месеца от нотифицирането на Европейския парламент и Съвета за същия акт или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Посоченият срок може да се удължи с два месеца по инициатива на Европейския		Не се налага транспониране

парламент или на Съвета.		
Член 24 **Процедура на комитет** 1. Комисията се подпомага от комитет. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.		Не се налага транспониране
2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.		Не се налага транспониране
ГЛАВА VIII **ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ** **Член 25** **Докладване и преглед** Не по-късно от 17 юли 2027 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад с оценка на степента, в която всяка държава членка е взела необходимите за спазване на настоящата директива мерки. Комисията периодично прави преглед на действието на настоящата директива и докладва на Европейския парламент и на Съвета. В доклада по-специално се прави оценка на добавената стойност на настоящата директива, въздействието ѝ за гарантиране на устойчивостта на критичните субекти, както и дали приложението към директивата следва да бъде изменено. Комисията представя първия такъв доклад не по-късно от 17 юни 2029 г. За целите на докладването съгласно настоящия член Комисията взема предвид съответните документи на Групата по въпросите на устойчивостта на критичните субекти		Не се налага транспониране
Член 26 **Транспониране** 1. Държавите членки приемат и публикуват до 17	Преходни и Заключителни разпоредби § 7. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник".	

октомври 2024 г. разпоредбите, необходими, за да се съобразят с настоящата директива. Те незабавно информират Комисията за това. Те прилагат тези разпоредби от 18 октомври 2024 г.		
2. Когато държавите членки приемат разпоредбите, посочени в параграф 1, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или те се придружават от такова позоваване при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите членки	Допълнителни разпоредби § 1. Този закон въвежда изискванията на Директива (ЕС) 2022/2557 на Европейския парламент и на Съвета от 14 декември 2022 година за устойчивостта на критичните субекти и за отмяна на Директива 2008/114/ЕО на Съвета (ОВ, L 333 от 27.12.2022 г.).	
Член 27 **Отмяна на Директива 2008/114/ЕО** Директива 2008/114/ЕО се отменя, считано от 18 октомври 2024 г. Позоваванията на отменената директива се считат за позовавания на настоящата директива	Преходни и Заключителни разпоредби § 5. В Закона за защита при бедствия (Обн. ДВ. бр.102 от 19 Декември 2006г., изм. ДВ. бр.41 от 22 Май 2007г., изм. ДВ. бр.113 от 28 Декември 2007г., изм. ДВ. бр.69 от 5 Август 2008г., изм. ДВ. бр.102 от 28 Ноември 2008г., изм. ДВ. бр.35 от 12 Май 2009г., изм. ДВ. бр.74 от 15 Септември 2009г., изм. ДВ. бр.93 от 24 Ноември 2009г., изм. ДВ. бр.61 от 6 Август 2010г., изм. ДВ. бр.88 от 9 Ноември 2010г., изм. ДВ. бр.98 от 14 Декември 2010г., изм. ДВ. бр.8 от 25 Януари 2011г., изм. ДВ. бр.39 от 20 Май 2011г., изм. ДВ. бр.80 от 14 Октомври 2011г., изм. ДВ. бр.68 от 2 Август 2013г., изм. и доп. ДВ. бр.53 от 27 Юни 2014г., изм. и доп. ДВ. бр.14 от 20 Февруари 2015г., изм. ДВ. бр.79 от 13 Октомври 2015г., изм. и доп. ДВ. бр.81 от 20 Октомври 2015г., изм. и доп. ДВ. бр.51 от 5 Юли 2016г., доп. ДВ. бр.81 от 14 Октомври 2016г., доп. ДВ. бр.97 от 6 Декември 2016г., изм. ДВ. бр.13 от 7 Февруари 2017г., изм. и доп. ДВ. бр.97 от 5 Декември 2017г., изм. и доп. ДВ. бр.77 от 18 Септември 2018г., изм. и доп. ДВ. бр.60 от 7 Юли	

	2020г.) се правят следните изменения: 1. В чл. 8а алинея 1 се отменя; 2. Член 18а, 18б, 18в, 18г, 18д и 18е се отменят. 4. Параграф 1а от допълнителните разпоредби се отменя.	
Член 28 **Влизане в сила** Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в Официален вестник на Европейския съюз.		Не се налага транспониране
Член 29 **Адресати** Адресати на настоящата директива са държавите членки.		Не се налага транспониране
ПРИЛОЖЕНИЕ **Сектори, подсектори и категории субекти**	Приложение № 1 към чл. 1, ал. 1, т. 1 Списък на секторите, подсекторите и категориите субекти	Пълно